

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ: 214045

ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΟΙ - ΔΕΝΔΡΑ

ΧΑΛΚΙΔΑ

ΚΥΜΗ

ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ - ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΥΜΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
Έτος ίδρυσης 1977 - Γραφεία: Ανδρονιάνοι Κύμης Εύβοιας Τ.Κ. 34003 • Τηλ: 22210 75197 Fax: 22210 77267

Έτος 21ο • Αριθμός Φύλλου 102 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2017 • Τιμή φύλλου 0,01 Ευρώ • www.andronianoι.gr • e-mail: ps_andronianon@yahoo.gr

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ 2017

Η Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας φέτος πραγματοποιήθηκε μετ' εμποδίων. Λόγω έλλειψης απαρτίας της αρχικά προγραμματισμένης για το Μεγάλο Σάββατο 15 Απρίλη στην ταβέρνα του Βαγγέλη Μπαρούμη στο χωριό, η Γενική μας Συνέλευση συνήλθε οριστικά την Κυριακή 30 Απρίλη στον ίδιο χώρο και με τα ίδια θέματα. Η προσέλευση μελών ήταν αναμικτή και το γεγονός δημιουργεί έντονο σκεπτικισμό και θα συζητηθεί αναλυτικά και με την πρόπευσα σοβαρότητα στην επόμενη συνεδρίαση του Διοικητικού μας Συμβουλίου στις πρώτες μέρες του Μάη. Συζητήθηκαν όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και εγκρίθηκαν ομόφωνα ο οικονομικός και ο διοικητικός απολογισμός αλλά και ο σχετικός προγραμματισμός δράσης. Πάντως παρά την μικρή παρουσία μελών, καταγράφηκε ως θετικό σημείο η ουσιαστική συζήτηση που αναπτύχθηκε, με έντονο προβληματισμό αλλά και προτάσεις για πορεία θετική και με το βλέμμα μπροστά και εντός των αναγκών που υπάρχουν και αυτών που δεν παύουν βέβαια να δημιουργούνται. Η συμβολή του κάθε μέλους του Συλλόγου μας είναι αναγκαία και θα βοηθήσει αποφασιστικά το Διοικητικό Συμβούλιο.

**Ανδρονιάνοι 30-4-2017
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

ΞΕΚΙΝΑΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΗΔΟΝΑ

Με την εκδήλωση του Συλλόγου μας για τον Κλήδονα το **Σάββατο 24 Ιουνίου 2017** το βράδυ ξεκινά ο Σύλλογός μας τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις. Αναβίωση του γνωστού εθίμου και στο τέλος προσφορά μεζέ και κρασιού με επιμέλεια γυναικών του χωριού μας.

Θα σας ενημερώσουμε ξανά μέσω του site μας και με ανάρτηση σχετικής ανακοίνωσης στο χωριό. Το πρόγραμμα των λοιπών εκδηλώσεών μας είναι υπό διαμόρφωση και θα ανακοινωθεί με τον ίδιο τρόπο αλλά και μέσα από το επόμενο φύλλο ν. 103 της "ΦΩΝΗΣ" μας.

Είστε όλοι και όλες καλεσμένοι στην παρέα μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΦΩΣ - ΧΡΩΜΑ - ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η αναφορά στην εφημερίδα μας στο φύλλο αυτό, στη Γυναίκα, είναι πολύ μικρή που φαντάζει και είναι ελάχιστη μπροστά στην προσφορά της, στην ανυπέρβλητη μεγαλοσύνη της ως μάνας, ως συντρόφου, ως αξίου μαχητή της ζωής και της προόδου της ανθρωπότητας. Πέρα από τις λεγόμενες ή όχι Παγκόσμιες ημέρες (Γυναίκας 8 του Μάρτη, Μητέρας την δεύτερη Κυριακή του Μάη κ.λπ.) και την εκμετάλλευση που τους γίνεται από διάφορες πλευρές, η καθιέρωσή τους πατά στην πραγματικότητα που είναι αδιάψευστη. Για να μείνουμε στα δικά μας, ένα ξεφύλλισμα της εφημερίδας του Συλλόγου μας, αυτού που διαβάσετε τώρα αλλά και των προηγούμενων φύλλων, θα σας δώσει ένα επαρκές δείγμα της προσφοράς τους. Αφορμή για τούτη τη μικρή μας κατάθεση έναντι του χρέους μας προς τη Γυναίκα, πήραμε από το σχετικό διάλογο με την κα **Πόλλη Θαναηλάκη** που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο 101 της "ΦΩΝΗΣ" μας (σελ. 5-6). Προφανώς και το θέμα αυτό μένει ανοιχτό για όποια σχετική παρέμβασή σας.

Σταμάτης Δημ. Σπύρου

Πως και τι προσέφερε η γυναίκα Ποιος ο ρόλος της τις παλαιότερες εποχές

Γράφει η Αρετή Χρυσάγη-Δημητρίου

Στη γυναίκα δε θα βρούμε ένα ρόλο.

Η γυναίκα είναι παντού.

Είναι νοικοκυρά στο σπίτι της στην πόλη, σε κάθε χωριό αγροτικό, νοικοκυρά και βοηθός στους αγρούς και το σπουδαιότερο μητέρα.

Ο Αδριανός, γνωστός Ρωμαίος αυτοκράτορας, που ταξίδευε παντού είπε: «Σπάνια είδα σπιτικό που να μην γυναικοκρατείται».

Το ωραιότερο εγκώμιο για τη γυναίκα νοικοκυρά, έγραψε ο Σολομών στο απόσπασμα από τις παροιμίες του. «Πρέπει να βρεις γυναίκα μυαλωμένη, γιατί αξίζει περισσότερο από χιλιάδες πολύτιμους λίθους».

Ένα σπίτι με τέτοια γυναίκα, δε θα στερηθεί τίποτα, θα εργάζεται και θα φιάχνει τα πάντα με τα χέρια της.

Θα μαγειρεύει, θα καθαρίζει, θα πλένει, θα σιδερώνει, θα υφαίνει στον αργαλειό, που τότε υπήρχε σε κάθε σπίτι. Εκεί θα φιάχνει μόνη της όλα τα ρούχα του σπιτιού, σεντόνια, κουβέρτες και κάθε τι, θα γνέθει το μαλλί, θα το κάνει νήμα.

Με αυτό το νήμα και άλλο αγορασμένο, θα φιάχνει στον άντρα της και τα παιδιά της πουλόβερ, κασκόλ, κάλτσες γάντια και άλλα.

Μητρική στοργή, Γ. Ιακωβίδης

Θα αγρυπνεί, για την πρόοδο του σπιτιού της και θα ανακατεύεται σε ό,τι μπορεί.

Θα κανονίζει τι θα μαγειρέψει να φάνε όλοι. Θα φροντίζει για τα ρούχα των παιδιών, πιο πολύ θα την απασχολεί η πρόοδος και η ανατροφή των παιδιών.

Η νοικοκυρά θα ξέρει τι χρειάζεται στο σπίτι σε ρούχα, επίπλα, κουζινικά.

Φυσικά πρέπει να έχει και έναν άνδρα νοικοκύρη. Να πηγαίνει στη δουλειά του, να έχει εμπιστοσύνη στη γυναίκα του, συνεννόηση και αγάπη. Η γυναίκα να τον υπακούει και να μπορούν να βρουν κάθε λύση.

Η γυναίκα να είναι σαν οικονομολόγος που καταφέρνει ένα ισοζύγιο, μια ισορροπία μεταξύ των χρημάτων που έρχονται από εργασία ή παραγωγή

αν υπάρχει.

Θα φροντίζει να ξοδεύει όσα πρέπει και να μένει κάτι στην πάντα.

Το διοικείν είναι χάρισμα και το έχουν πολλές γυναίκες.

Οικονομία «οικο-νομία» είναι γένους θηλυκού.

Συνέχεια στη σελ. 5

ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΑΣ

Τα μονοπάτια στα γεφύρια και τους μύλους είναι ένα ακόμα θύμα του άγριου φετινού χιονιά. Σε κάποια σημεία τους έχουν γίνει αδιάβατα και σε πολλά σημεία δύσβατα. Από όποια είσοδο κι αν επιχειρήσεις να τα επισκεφθείς. Οι πολλές πτώσεις δένδρων από το βαρύ φορτίο του χιονιού και οι κατολισθήσεις, μαζί με ρήγματα στα πλαινά τοιχώματα και στο δάπεδο των μονοπατιών και οι καταστροφές στα ξύλινα κιγκλιδώματα, δημιουργούν ένα απογοητευτικό σκηνικό. Το όλο τοπίο είναι βέβαια εκστασιασμένο από την ανακουφιστική εισβολή της άνοιξης κι έτσι η αντίθεση αυτής της ομορφιάς και της αισιοδοξίας που γλυκά σου δημιουργεί απέναντι στην απογοητευτική εικόνα των ζημιών, γίνεται έντονα απαιτητική. Η απαίτηση προφανώς είναι η ανάγκη άμεσης παρέμβασης για την επισκευή του έργου όπως είναι αναγκαία έτσι που η προσβασιμότητα σε αυτό να επανέλθει στην προηγούμενη κατάσταση. Το έργο είναι στην αρμοδιότητα της Δημοτικής μας αρχής την οποία καλούμε και από αυτή τη θέση, να ενεργήσει τάχιστα ενόψει της άνοιξης και του καλοκαιριού και με γνώση της σημαντικής επισκεψιμότητας που έχει αποκτήσει και της σημασίας της. Η Δημοτική αρχή είναι αυτή που μπορεί να λάβει την απαιτούμενη

σχετική άδεια. Ο Σύλλογός μας θα βοηθήσει όπου και όπως μπορείσει και απαιτηθεί, προτρέποντας και τους αντιστοιχούς Συλλόγους των γύρω χωριών σε κοινές προσπάθειες. Οι δύσκολοι καιροί συνεχιζόμενοι μας καλούν να τους αντισταθούμε και το θέμα των προβλημάτων με το περιβάλλον μας όπως είναι τα μονοπάτια, τα γεφύρια και οι μύλοι είναι μια πολύ καλή διαρκής και ουσιαστική περίπτωση.

Σταμάτης Δ. Σπύρου

Φίλοι των Ανδρονιάνων να επισκέπτεστε την ιστοσελίδα μας www.andronianoι.gr για περισσότερη και γρηγορότερη ενημέρωση.

Αποστολή συνεργασιών μπορείτε να κάνετε και στη διεύθυνση spirstam@hol.gr

«Για τη χρηματική σας συνδρομή στο έργο του Συλλόγου μας, μπορείτε να κάνετε επώνυμη κατάθεση σε κάθε κατάσταση της Εθνικής Τράπεζας στο λογ. 381/769855-05»

No IBAN: GR 7801 1038 100000 381 76985505

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΜΗΣ

Ο Μορφωτικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κύμης είναι γνωστός σε όλους μας και με τη δράση του από την ίδρυσή του το 1976 μέχρι σήμερα έχει καταξιωθεί πανελλαδικά και πέραν της χώρας μας. Ο άξιος πρόεδρος Γιάννης Αδαμόπουλος μαζί με τα μέλη του Διοικητικού του Συμβουλίου έχουν επιτελέσει και επιτελούν έργο που τιμά την Κύμη και την περιοχή της, έργο που καταχωρείται ως ιστορικό θα έλεγα από τη στιγμή της δημιουργίας του, χωρίς δηλαδή να χρειάζεται την προς τούτο επιβεβαίωση του χρόνου. Έργο ζηλευτό και παράδειγμα προς μίμηση αν και πολύ δύσκολο να πλησιασθεί άξια. Η κατάσταση που επισυνάπτεται στο παρόν σημείωμα, έχει κυκλοφορήσει πρόσφατα από τον Μορφωτικό και Εκπολιτιστικό Σύλλογο Κύμης και δεν περιλαμβάνει όλο του το κατατεθειμένο έργο, δεν θα το μπορούσε άλλωστε. Εννοώ τα τόσα πολλά άλλα του έργα για τα οποία επίσης εμείς ως Κουμιάτες μπορούμε να δηλώνουμε και να αισθανόμαστε με πειθώ υπερήφανοι. Το Λαογραφικό Μουσείο Κύμης, το θεατράκι του, οι συναυλίες και πολλές άλλες εκδηλώσεις που άοκνα οργανώνονται και τόσα άλλα.

Φίλε Γιάννη Αδαμόπουλε, η γονιμότητα και η χρησιμότητα του έργου σας, είναι σπόρος δυνατός, απαιτητικός, ελπιδοφόρος και κοιτά μπροστά, μακριά και βαθειά.

Χαλκίδα 17-2-2017
Σταμάτης Δ. Σπύρου

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΜΗΣ ιδρύθηκε το 1976 ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΜΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	
Α) ΠΙΝΑΚΑΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ	
1.	1977 Δύο φωτογραφίες της Κύμης.
2.	1979 Απόψεις Κύμης.
3.	1980 Φωτογραφίες Κύμης.
4.	1981 Τα πέτρινα μνηστικά της Κύμης.
5.	1982 Λαογραφικό Μουσείο Κύμης.
6.	1983 Λαογραφικό Μουσείο Κύμης.
7.	1984 Εκκλησιαστική τέχνη στην Κύμη.
8.	1985 Κανίνας Αρτίτης. Το κοσμικό του έργο.
9.	1986 Γιώργης Βασιλάκης. Αρχαιολογικά.
10.	1987 Παλιές φωτογραφίες Κύμης.
11.	1988 Ιωάννης Βελισσαρίου.
12.	1989 Ο ζωγράφος-χαράκτης Δημήτρης Γαλιάνης.
13.	1990 Αλέξανδρος Χρηστοστάτης.
14.	1991 Καράβια της Κύμης.
15.	1992 Οι λεγόμενες της Κύμης.
16.	1993 Κάστρα και πόρτοι της περιοχής Κύμης.
17.	1994 Σπάνια και ενδημικά φυτά της περιοχής Κύμης.
18.	1995 Γιώργης Βασιλάκης. Από τα πουλιά της Κύμης.
19.	1996 Παντελής Ζαργάρας. Το κοσμικό του έργο.
20.	1997 Γεώργιος Ν. Παπανικολάου.
21.	1998 Σωτήρης Χρυσανθόπουλος.
22.	1999 Προς Βορράν. Οι βόρειες ακτές της Κύμης.
23.	2000 Έξι νέοι αυτοδίδακτοι καλλιτέχνες φωτογράφοι από την Κύμη.
24.	2001 Αρχαία Κύμη – Βυζαντινά.
25.	2002 Ο παλατιοφανικός κόσμος της Κύμης.
26.	2003 Τα πέτρινα γεφύρια της περιοχής Κύμης.
27.	2004 Γιώργης Βασιλάκης. Χαρακτικό.
28.	2005 Η Κύμη τόπος έμπνευσης λογοτεχνών.
29.	2006 Κανίνας Αρτίτης. Το εικονογραφικό του έργο στο Μυλωνοπούλειο Ίδρυμα.
30.	2007 Παντελής Γ. Ζαργάρας. Το εικονογραφικό του έργο.
31.	2008 Ο Σοφοκλής του Βασιλάκη.
32.	2009 Flora mythologica. Η ελληνική χλωρίδα στην αρχαιότητα.
33.	2010 Ο Γαλιάνης και η Κύμη.
34.	2011 Ο ναός της Κόμης της Θεοτόκου στην Κύμη και ο Ιωάννης Χαλκιάς.
35.	2012 Η Βάσις Κατράκη εικονογραφεί τη «Λυσισκο Εκάβη» του Βασίλη Λούλη.
36.	2013 Κοιμήσεις κρασιούχτες φωτογράφοι.
37.	2014 Εὐλαβείας και αραιάχτες χάριν. Εκκλησιαστική Τέχνη της Κύμης.
38.	2015 Λεύκιμα «Δέκα Λευκαὶ Λιγνὸν» του Μουσείου Αθηνών.
39.	2016 Ο ζωγράφος Λεωντῆς Ρόρος.
40.	2017 Το Γυμνάσιο της Κύμης παλαιό τύπου και ο κρυμμένος θησαυρός της Βιβλιοθήκης του.
Β) ΠΙΝΑΚΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ	
1.	Ξενοφάνης Καράπας. Ιωάννης Βελισσαρίου. 1988.
2.	Βασίλης Λούλης. Λυσισκος Εκάβη. 1984.
3.	Οδύσσεια Λαογραφικό Μουσείο Κύμης. 4 γλίσσες. 1988.
4.	Εὐαγγέλιος Βελ. Γκαϊός. Τουριστικός Οδηγός. 1996.
5.	Βάσις Πανδῆ-Αγαθοκλή. Η ιστορία της Κύμης μέσα από τους δρόμους της. 2005.
6.	Βασίλης Λούλης. Τα παράσημα. 2006.
7.	Fr. Unger. Η αποδεδειγμένη χλωρίδα της Κύμης. Βάννη. 1867. (Μετάφραση από τα Γερμανικά, πρόλογος μεταφράστρου. σελ. 92 με 17 πίνακες. 2008 – ανέκδοτη).
8.	Σημειώσεις του αυτοδίδακτου καλλιτέχνη Σωτήρη Χρυσανθόπουλου. Επιμέλεια Βάσις Πανδῆ-Αγαθοκλή και Ιωάννη Χρ. Αδαμόπουλου. 2009.
9.	Αλέξανδρος Γαλιάνης-Βουτσά. Η εκκλησία της Κόμης της Θεοτόκου στην Κύμη και ο Ιω. Χαλκιάς. Επαναέκδοση. 2010.
10.	Μ. Γ. Βασιλόπουλος. Ο Κωμικός λαϊκός ποιητής Γεώργιος Ν. Χαριστός. 2010.
11.	Βάσις Πανδῆ-Αγαθοκλή. Συντοκτική ανασκόπηση περί λέξεων στην Ελλάδα και την παρουσία των λεξικών στο Συναγών της Κύμης. 2011.
12.	Βάσις Πανδῆ-Αγαθοκλή. Αμαλάνες Κύμης. 2012.
13.	Χρήστος Ν. Καραλής. «Εἰν Γουρτζέβω... 1866». Στιγμές ιστορίας και ποίησης από έναν Κωμιαίο της διαπορείς. 2013.
14.	Βάσις Πανδῆ-Αγαθοκλή. Ξένος περιηγητής και ερευνητής για την Κύμη. 2013.
15.	Ν. Γκαϊός - Γ. Φωστήρης. Εὐλαβείας και αραιάχτες χάριν. Εκκλησιαστική Τέχνη της Κύμης. 2013. (Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών, Τάξη Γραμμάτων & Καλών Τεχνών. 2014).
16.	Δημήτρης Γ. Πέπας. Γρηγόριος Ζαργάρας. Ένας λογομαχώντας Κοιμήτης. 2014.
17.	Βάσις Πανδῆ-Αγαθοκλή. Η δημογραφική εξέλιξη στην Εύβοια και οι συνέπειές της. 2014.
18.	Ιωάννης Κ. Μαζαράκης-Αινάν. Κανονισμός Γ. Παπασταμάτου. 2015.
19.	Κάσις Ασημακόπουλος. Η Κύμη στο λογοτεχνικό έργο του. 2016.
Γ) ΠΙΝΑΚΑΣ ΛΟΙΠΩΝ (ΚΑΡΤΕΣ – ΦΩΤΕΣ – ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ – ΘΛΕΚΑΡΤΕΣ - CD – DVD)	
1.	Σελή 10 καρτών.
2.	Σελή 3 αφίσες.
3.	Σελή 12 διαφανείς.
4.	Τηλεκάρτα. Λαογραφικό Μουσείο Κύμης. 1987.
5.	Τηλεκάρτα. Δημήτρης Γαλιάνης. 1988.
6.	CD. Μικτή Χορωδία Κύμης. 2007.
7.	DVD. Ο Σοφοκλής του Βασιλάκη. 2007.
8.	CD. Κοιμήσεις κρασιούχτες. Αρχείο Σίμωνος Καρά. 2007.
9.	Αφίστα (ζυλογραφία Βάσις Κατράκη). Εξώφυλλο του βιβλίου «Λυσισκος Εκάβη». 2011.
10.	Σελή 4 καρτών (ζυλογραφίες Βάσις Κατράκη). Εικονογράφηση του βιβλίου «Λυσισκος Εκάβη». 2011.
11.	Στιγμή επιγραφικό έντυπο για τη γαλλική έκδοση της «Λυσισκος Εκάβη». 2011.
12.	Στιγμή αναμνηστικό κάρτα για τα 50 χρόνια από το θάνατο του Γ. Ν. Παπανικολάου.
Δ) ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ	
1.	2003 Γιώργης Βασιλάκης - χαρακτικό. Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης.
2.	2004 Τα έργα στην Ακρόπολη. Υπηρεσία Συντήρησης Μνημείων Ακροπόλεως.
3.	2005 Το Αγαίο των νομισμάτων. Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων.
4.	2006 Αντηράντας το Βυζάντιο. Βυζαντινό-Χριστιανικό Μουσείο Αθηνών.
5.	2007 Ο Σοφοκλής του Βασιλάκη. Καλλιέργειες.
6.	2008 Flora mythologica. Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης.
7.	2009 Ο Γαλιάνης και η Κύμη. ALPHA BANK.
8.	2010 Παναθήναια – Γιαννούλης Χαλκιάς. Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών & Εθνική Πνακοθήκη.
9.	2011 Βάσις Κατράκη – χαρακτικό. Μαράννα Κατράκη – Δεσποτίδη.
10.	2012 Κοιμήσεις κρασιούχτες φωτογράφοι.
11.	2013 Εὐλαβείας και αραιάχτες χάριν. Εκκλησιαστική τέχνη της Κύμης.
12.	2014 Λεύκιμα «Δέκα Λευκαὶ Λιγνὸν» του Μουσείου Αθηνών. Σύλλογος Λαογραφικού Μουσείου Κύμης.
13.	2015 Λεωντῆς Ρόρος. Σύλλογος Λέας Σταμάτου.
14.	2016 Το Γυμνάσιο της Κύμης παλαιό τύπου και ο κρυμμένος θησαυρός της Βιβλιοθήκης του. Σύλλογος Λυκείου Κύμης.

Καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένο το 2017!

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ – ΦΙΛΟΥΣ

From: Σπύρου Σταμάτης
Sent: Wednesday, March 22, 2017 12:14 PM
To: rkoutsis@anadigit.gr
Subject: Fw: Fwd: e-mail για την Κα Σπύρου σχετικά με τα απολιθώματα στην περιοχή.

Καλημέρα κα Κούτση
Είμαι ο Σταμάτης Δ. Σπύρου πρόεδρος του Δ.Σ. του Προοδευτικού Συλλόγου Ανδρονιάνων – Δένδρων Κύμης. Ενημερώθηκα από τη γραμματέα του Συλλόγου μας κα Βλασία Σπύρου για το ενδιαφέρον σας για τη Γεωλογική Ιστορία της περιοχής Κύμης. Σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον και την υπευθυνότητά σας. Ως Σύλλογος έχουμε άμεση πρόσβαση σε πολλά από τα γεωλογικά ευρήματα της περιοχής μας μέσα από τα οποία δημιουργήθηκε το ημερολόγιό μας για το 2012. Μπορούμε να σας στείλουμε σχετικό υλικό βοηθώντας στην ενδιαφέρουσα προσπάθειά σας. Θα χρειαστεί να έχουμε εγκριτική απόφαση από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και αυτή θα υπάρξει σε 10-15 μέρες. Θα είμαστε λοιπόν σε επαφή.

Καλή δύναμη
Σταμ. Δ. Σπύρου
6932661355

From: Regina Koutsis
Sent: Wednesday, March 22, 2017 9:58 PM
To: Σπύρου Σταμάτης
Subject: Ευχαριστώ για την ενημέρωση.

Κε Σπύρου,
Συγχαρητήρια για την προσπάθειά σας ως Σύλλογος να αναδείξετε την τόσο σημαντική γεωλογική και κυρίως παλαιοντολογική ιστορία του τόπου σας.
Από τη μεριά μου, ως γεωλόγος, προσπαθώ να συγκεντρώσω σε έναν ψηφιακό χάρτη όλους τους σημαντικούς γεωτόπους της χώρας μας.
Μακάρι το παράδειγμά σας να το ακολουθήσουν πολλοί περισσότεροι Σύλλογοι στην Ελλάδα.
Η χώρα μας έχει έναν τεράστιο γεωλογικό πλούτο, ο οποίος ακόμα δεν έχει αναδειχθεί. Είμαστε μία μικρή χώρα με τόσα πολλά και ποικίλα γεωλογικά φαινόμενα. Αν θα δείτε στον χάρτη στο Internet (έχω στείλει σχετική ενημέρωση στην Κα Σπύρου), έχω ήδη συμπεριλάβει και την περιοχή σας ως παλαιοντολογικό γεώτοπο.
Σας ευχαριστώ πολύ για την άμεση ενημέρωση. Θα περιμένω την απόφαση του Δ.Σ. του Συλλόγου σας.

Σας χαιρετώ.
Με εκτίμηση,
Ρεγγίνα Κούτση

Από: Σταμάτη Δ. Σπύρου 22-3-2017

Κυρία Κούτση σας χαιρετώ
ευχαριστώ για τη συνέχεια που μας δίνετε. Μπήκα στην διεύθυνση του internet που μας προτείνατε και είδα το χάρτη και έτσι μπόρεσα να σχηματίσω άποψη για την επαινετή προσπάθειά σας. Είχομαι καλή επιτυχία. Θα είμαστε λοιπόν σε επικοινωνία.

Καλή συνέχεια
Σταμ. Δ. Σπύρου

Διαβιβάστηκε από το χρήστη spirstam/RC/HOL στις 07/04/2017 08:43ΠΜ
Προς: undisclosed-recipients:
Από: Dimitris Kechris <dimitris.kechris@gmail.com>
Ημερομηνία: 06/04/2017 10:24MM
Θέμα: Μια πολύ ενδιαφέρουσα ραδιοφωνική συνέντευξη αφιερωμένη στο παρελθόν και το παρόν της Κύμης, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Ανδρονιάνων. Αξίζει να την ακούσετε!!!

• Στις 13 Φεβρουαρίου, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Ανδρονιάνων, έγινε μια εξαιρετική ραδιοφωνική εκπομπή αφιερωμένη στην Κύμη. Παρουσιάστηκε η Κύμη όσο το δυνατόν πιο σφαιρικά ως προς το παρελθόν και το παρόν της. Συγχαρητήρια για την άψογη παρουσίασή της σ' όλους τους συντελεστές της εκπομπής!

Πατήστε στο σύνδεσμο:
<https://www.youtube.com/watch?v=-ITr7qUOqIo>

Από: Dimitris Kechris <dimitris.kechris@gmail.com>
8-4-2017

Κυρία Σπύρου γεια σας. Πρώτα θέλω να σας συγχαρώ και να σας ευχαριστήσω για την πρωτοβουλία που πήρατε να γίνει η συνέντευξη, η οποία ήταν από κάθε άποψη πολύ ενδιαφέρουσα και ουσιαστική.
Μόλις πριν τρεις μέρες πληροφορήθηκα από τη Δήμητρα Γκιντίδου για τη συνέντευξη και, όταν την άκουσα, θεώρησα πως θα ήταν προσφορά για την πατριδογνωσία μας η ευρύτερη κοινοποίησή της και ιδιαίτερα στους φίλους και στα μέλη των Πολιτιστικών Δεσμών.
Σας ευχαριστώ επίσης για την επιστολή και την πρόταση συνεργασίας. Για τους Πολιτιστικούς Δεσμούς η ευρύτερη συνεργασία με τους συλλόγους και με τους πολιτιστικούς φορείς ιδιαίτερα είναι βασική καταστατική αρχή που δικαιώνει και τον τίτλο μας. Αυτή τη διάθεση την είχαμε άλλωστε εκδηλώσει από κοινού, όταν γνωριστήκαμε στην πρώτη ξενάγηση που οργάνωσαν οι Πολι-

τιστικοί Δεσμοί στο Έτζι.
Νομίζω πως είναι πια καιρός να συνεργαστούν οι σύλλογοί μας. Αφορμές για συνεργασία θεωρώ πως υπάρχουν πολλές. Αν συμφωνείτε, μετά το Πάσχα μπορούμε να ανταλλάξουμε τις απόψεις μας και να προγραμματίσουμε. Το Τηλέφωνό μου είναι: 6978287365.
Με φιλία και εκτίμηση, Δημήτρης Κεχρής

Στις 7 Απριλίου 2017 - 9:21 π.μ., ο χρήστης Σπύρου Σταμάτης <stamatisspyrou@spyrou.eu> έγραψε:
Καλημέρα κε Κεχρή
Είμαι ο Σταμάτης Δ. Σπύρου πρόεδρος του Δ.Σ. του Προοδευτικού Συλλόγου Ανδρονιάνων-Δένδρων. Ευχαριστώ για την προώθηση της προσπάθειάς μας για την παρουςίαση της Κύμης και της περιοχής της στο ραδιοσταθμό 9,01 στις 13-2-2017. Θέλω να συμπληρώσω σχετικά πως:
1- Η εκπομπή οργάνωθηκε μετά από πρόταση του κου Γιώργου Λεκάκη Ιστορικού ερευνητή, λαογράφου ο οποίος ασχολείται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και θέσεις για την αρχαία Κύμη και μέσα από την πολύ ενδιαφέρουσα αυτή προσπάθεια του γνωριστήκαμε. Θέλει ο ίδιος αλλά και μες να συνεχίσουμε τη συνεργασία μας αυτή.
2- Η παρουσία μας εκεί ήταν αποτέλεσμα συνεργασίας του Συλλόγου μας με τον κο Μιχάλη Ποντίκη τον μοναδικό ίσως σύγχρονο Κουμιάτη ερευνητή θεμάτων ιστορίας και πολιτισμού της περιοχής Κύμης και με την κα Δήμητρα Γκοντίδου συνταξιούχο εκπαιδευτικό μέσης εκπαίδευσης, της οποίας η προσπάθεια και παρουσία για την περιοχή της Κύμης αν και όχι παιδί της, είναι αξιέπαινη.
3- Η παρουσία μας αυτή αποτελεί για το Σύλλογό μας μία απόδειξη πως πολλά από τα θέματα που αφορούν, ομορφαίνουν ή και ταλανίζουν τη γενέτειρά μας περιοχή της Κύμης, είναι κοινά για όλους μας που κατοικούμε και πονάμε γι' αυτήν την πατρίδα πιστεύοντας πως δικαιούται και αξίζει μία καλύτερη μοίρα. Επί αυτού του θέματος δηλ. της κοινότητας προβλημάτων, πλεονεκτημάτων και των πολλών εξ αυτών προερχομένων αναζητήσεων ο Σύλλογός μας δια του Διοικητικού Συμβουλίου του έχει ξεκινήσει προσπάθεια συνεργασίας με άλλους Συλλόγους της περιοχής Κύμης αρχικά των γύρω χωριών. Στα πλαίσια αυτά μπορούμε πιστεύω να έχουμε σχετική επαφή η οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί άμεσα. Τους Πολιτιστικούς Δεσμούς τους παρακολουθώ από τη γέννησή τους με ενδιαφέρον έχοντας να σας στείλω τα συγχαρητήριά μου για την ουσιαστική σας και τακτική σας παρουσία.

Φιλικά και συναγωνιστικά
Σταμάτης Δ. Σπύρου
τηλ. 6932661355

Αναμνήσεις – Κουίζ

Από το προσωπικό αρχείο του συγχωριανού μας Δημ. Παντελή τον ευχαριστούμε πολύ για την παραχώρηση

ΠΕΝΘΗ

• Έφυγε από τη ζωή η **Παρασκευή Νικ. Τσομάκα-Τσιρμπίνη**, 75 ετών, στις 16 Φεβρουαρίου 2017 και κηδεύτηκε στους Ανδρονιάνους.
• Απεβίωσε τον Φεβρουάριο η **Φρασκούλα Χουλιαρά**.
• Έφυγε από τη ζωή στις 26 Μαρτίου 2017 ο **Αλέξανδρος Νάνος** (του Νίνη).
Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

«Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ»

Τρίμηνη πολιτιστική και κοινωνική έκδοση του Προοδευτικού Συλλόγου Ανδρονιάνων - Δένδρων Κύμης Εύβοιας Ανδρονιάνοι Κύμης Εύβοιας Τ.Κ. 34003
Ιδιοκτήτης: Προοδευτικός Σύλλογος Ανδρονιάνων - Δένδρων Κύμης Εύβοιας
Εκδότης-Διευθυντής: Σταμάτης Δ. Σπύρου, Πρόεδρος
Τηλ.: 22210 75197 • Κιν.: 6932661355
Συντακτική Επιτροπή - Υπεύθυνος ύλης:
Σταμάτης Δ. Σπύρου, Παναγιώτης Γ. Αγγελόπουλος, Αγαθή Κ. Κωστή
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ιλιον Τ.Κ. 13121
Τηλ.-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Θωρακικός πόνος στις παθήσεις της αορτής

Η αορτή είναι η μεγαλύτερη ελαστικού τύπου αρτηρία του οργανισμού, η οποία ως αγωγός μεταφέρει μια ποσότητα αίματος μετά από κάθε καρδιακή εξώθηση. Αποτελείται από τρεις χιτώνες, τον έσω χιτώνα (ενδοθήλιο), το μέσο χιτώνα (μυϊκό – ελαστίνη) και τον έξω χιτώνα. Η αορτή διαιρείται ανατομικά στα εξής τμήματα: τη ρίζα της αορτής, την ανιούσα αορτή, το αορτικό τόξο, την κατιούσα αορτή, την υπερνεφρική και την υπονεφρική μοίρα της κοιλιακής αορτής.

Οι παθήσεις της αορτής, οι οποίες μερικές φορές οδηγούν σε ρήξη της, η οποία συνοδεύεται από πολύ μεγάλη θνητότητα είναι: τα ανευρύσματα της αορτής, οι επικοινωνίες – συρίγγια της αορτής (αορτοβρογχικό, αορτοοισοφαγικό, αορτοεντερικό κ.λπ.), το διατιτραίνον έλκος και/ή το ενδοτοιχωματικό αιμάτωμα, οι διαχωρισμοί και οι τραυματισμοί.

Ανεύρυσμα της αορτής ονομάζεται μια τοπική μη αναστρέψιμη διεύρυνση της αορτής που περιλαμβάνει όλες τις στοιβάδες της αορτής. Αυτή η διάταση ονομάζεται ανεύρυσμα όταν ξεπερνά τη 1,5 φορά τη διάμετρο της φυσιολογικής αορτής για το δεδομένο ύψος, βάρος και φύλο του ασθενούς. Η ανάπτυξη των ανευρυσμάτων είναι πολυπαραγοντική, πραγματοποιείται εκφύλιση του μέσου χιτώνα, της ελαστίνης και του κολλαγόνου. Παθήσεις που μπορούν να προσβάλλουν την αορτή είναι παθήσεις του συνδετικού ιστού, αγγειίτιδες, εκφυλιστικά νοσήματα, τραυματισμοί ή διαχωρισμοί. Οι συνηθέστερες διαταραχές του συνδετικού ιστού είναι το σύνδρομο Marfan, το σύνδρομο Ehlers-Danlos, το σύνδρομο Loeys-Dietz κ.λπ. Γενικοί επιβαρυντικοί παράγοντες είναι η ηλικία, η αρτηριακή υπέρταση, το κάπνισμα και η αθηροσκλήρυνση.

Τα ανευρύσματα της θωρακικής αορτής όταν ξεπεράσουν πρακτικά τα 5 εκατοστά σε διάμετρο, έχουν ιδιαίτερα αυξημένο κίνδυνο ρήξης ή διαχωρισμού και άρα πρέπει να χειρουργούνται. Μεγάλη σημασία για τον τρόπο αντιμετώπισης διαδραματίζει η τοποθεσία του ανευρύσματος κατά μήκος της αορτής.

Ο διαχωρισμός της αορτής αποτελεί μια συχνή αγγειακή καταστροφή κατά τον οποίο η αορτή σχίζεται στα δύο στο επίπεδο του μέσου χιτώνα. Αίμα από ένα ή περισσότερα σημεία του έσω χιτώνα εισέρχεται

Γράφει ο Παναγιώτης Αγγελόπουλος, Καρδιολόγος

στο μέσο χιτώνα κι έτσι δημιουργείται ο ψευδής αυλός της αορτής. Η έναρξη του διαχωρισμού συνοδεύεται στο 90-95% των ασθενών με οξύ θωρακικό πόνο, υψηλής έντασης από την έναρξή του σε αντιδιαστολή με τον πόνο του εμφράγματος του μυοκαρδίου που έχει αυξανόμενη ένταση με την πάροδο του χρόνου και υποχωρεί συνήθως με την ανάπαυση και τη χορήγηση νιτρωδών. Η εντόπιση του πόνου είναι στο προκάρδιο με επέκταση στην κάτω γνάθο και στα άνω άκρα όταν ο διαχωρισμός εντοπίζεται στην ανιούσα αορτή. Καθώς ο διαχωρισμός επεκτείνεται προς τη θωρακική και κοιλιακή αορτή, ο πόνος μετατοπίζεται στη μεσομοπλτιαία και οσφυϊκή χώρα.

Σημειώνεται για άλλη μια φορά η μεγάλη σημασία άμεσης εξέτασης από τον καρδιολόγο, αφού η άμεση διάκριση από το οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου είναι ύψιστης σημασίας, γιατί η αντιμετώπιση του εμφράγματος απαιτεί θεραπεία που απαγορεύεται να χορηγηθεί σε περίπτωση διαχωρισμού της αορτής.

Επιπλοκές του διαχωρισμού είναι η ανεπάρκεια της αορτικής βαλβίδας, ο καρδιακός επιπωματισμός, που αποτελεί μια βαρεία επιπλοκή και αναφέρεται στη συλλογή αίματος στον περικαρδιακό σάκο που περιβάλλει την καρδιά η οποία έτσι συμπιέζεται, η ρήξη της αορτής στην αριστερή υπεζωκοτική κοιλότητα με δημιουργία αιμοθώρακα και η απόφραξη κλάδων της αορτής με αποτέλεσμα: αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο, ισχαιμία των άνω ή κάτω άκρων, ισχαιμία του εντέρου, ισχαιμία των νεφρών, αναλόγως του αρτηριακού κλάδου που συμπιέζεται.

Εξετάσεις που βοηθούν στη διάγνωση και στον μετέπειτα σχεδιασμό της αντιμετώπισης είναι κυρίως το διαθωρακικό και ιδιαίτερος το διοισοφάγειο υπερηχοκαρδιογράφημα, η αξονική και μαγνητική τομογραφία και η αγγειογραφία.

Η θεραπεία του οξέως εγγύς διαχωρισμού που αφορά στην ανιούσα αορτή είναι άμεσα χειρουργική, ενώ του άπω διαχωρισμού, εάν δεν υπάρχουν επιπλοκές, είναι αρχικά φαρμακευτική με αγγειοδιασταλτικά αντιυπερτασικά.

Όταν απαιτηθεί χειρουργική αντιμετώπιση, μπορεί να προτιμηθεί η τοποθέτηση ενδοαγγειακού μοσχεύματος που αποκλείει τον ψευδή αυλό.

ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΟΙ

Γράφει η Ελένη Καλαμπαλίκη (Λάγιου)

Θέλω να πω για το χωριό γι' αυτό και θα μιλήσω. Με πιάνει μια συγκίνηση δεν ξέρω πώς να αρχίσω.

Οι Ανδρονιάνοι βρίσκονται σε μια τοποθεσία. Στους πρόποδες ενός βουνού που είναι πανδαισία.

Βλέπει βουνό και θάλασσα και εσύ θα επιλέξεις. Αν θα βουτήξεις στο νερό ή στο βουνό θα τρέξεις.

Έχει σπιτάκια γραφικά έχει όμορφα σοκάκια. Τα κύρια χαρακτηριστικά που 'χουν τα χωριουδάκια.

Είναι σκέτος παράδεισος σαν τους Αγίους Τόπους. Και όλα τα σπίτια έχουνε φιλόξενους ανθρώπους.

Όταν διασχίζεις το χωριό ένα ρίγος σε πιάνει. Έτσι να νιώθεις σε κάνουνε οι όμορφοι Ανδρονιάνοι.

Έχει μπάσκετ και βόλει, κούνιες και τραμπάλα. Να παίζουν όλα τα παιδιά, μικρά μα και μεγάλα.

Έχει γήπεδο στου Κοπανά μπορείτε να το δείτε. Να παίξει η ομάδα μας κι εκεί να προπονηθεί.

Έχει ηρώο το χωριό με τους αποθανόντες. Που έδωσαν το αίμα τους οι άτυχοι πεσόντες.

Στις εθνικές μας εορτές καταθέτουμε στεφάνια. Και για τους ήρωες εμείς νιώθουμε περηφάνια.

Για τα μικρά παιδάκια μας έχει νηπιαγωγείο να προετοιμαστούν σωστά να πάνε στο σχολείο.

Έχουμε και το Σύλλογο αυτόν τον στυλοβάτη που χρόνια στηρίζει το χωριό κι όλο κάνει κάτι.

Το Σύλλογο αποτελούν δραστήρια στελέχη. Και κάθε ένα απ' αυτά το ρόλο του τον έχει.

Διοργανώνει εκδρομές, χορούς και εκδηλώσεις. Να φεύγεις απ' τα καθημερινά, λίγη χαρά να νιώσεις.

Το κάθε πανηγύρι του όλους τους ξανανιώνει. Και σύσσωμο όλο το χωριό χορεύει, ξεφαντώνει.

Έχει κοπέλες μα και νιους που ξέρουν να χορεύουν. Με παραδοσιακές στολές και όλους τους μαγεύουν.

Είμαστε υπερήφανοι και για τον πρόεδρό μας. Που προσπαθεί ό,τι μπορεί να κάνει στο χωριό μας.

Ότι χαλάσει στο χωριό αμέσως θα το φτιάξει. Να λειτουργούν όλα σωστά να υπάρχει μία τάξη.

Όποιος θα έρθει στο χωριό και θα το περπατήσει. Ένα είναι σίγουρο πως θα το αγαπήσει.

Αυτός είναι ο τόπος μας και το όμορφο χωριό μας. Κι εμείς το καμαρώνουμε γιατί είναι δικό μας.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ 1ου ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2017 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

1- Έκδοση και διανομή του Φ.101 Οκτώβρης-Δεκέμβρης 2016 της εφημερίδας μας Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ – ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΥΜΗΣ.

2- Ενημέρωση, παρακολούθηση λειτουργίας του site μας www.andronianoι.gr

3- Συνέχιση λειτουργίας του τμήματος ενηλίκων της Χορευτικής μας ομάδας αλλά και της παιδικής ομάδας με 19 πλέον μικρούς και με φίλους και κυρίως φίλες.

4- Ολοκλήρωση κυκλοφορίας του Ημερολογίου μας για το 2017 με θέμα «Εργα ερασιτεχνών εν ζωή καλλιτεχνών με καταγωγή από τους Ανδρονιάνους ή τα Δένδρα». Υπάρχουν ακόμα ημερολόγια προς διάθεση.

5- Οργάνωση αποκριάτικης εκδήλωσης στις 25/02/2017 στην ταβέρνα του Βαγγέλη Μπαρούμη στο χωριό όπου χό-

ρεψε το παιδικό τμήμα του χορευτικού μας.

6- Οργανωτική πρωτοβουλία και συμμετοχή στη δίωρη ζωντανή ραδιοφωνική εκπομπή στο Ράδιο 90,1 Παραπολιτικά στις 13-2-2017, συνεργασία με τον υπεύθυνο κ. **Λεκάκη Γεώργιο**, ιστορικό ερευνητή-λαογράφο-δημοσιογράφο. Θέμα της εκπομπής "η Κύμη και τα χωριά της". Σχετικό σημείωμα υπάρχει και στη σελ. 6 της εφημερίδας μας αυτής.

7- Οργάνωση μονοήμερης εκδρομής 26-3-2017 στην Αθήνα σε θεατρική παράσταση για παιδιά στο Μέγαρο Μουσικής.

Σχετική ενημέρωση προκύπτει και από την τρίμηνη οικονομική κατάσταση που δημοσιεύουμε σε άλλη σελίδα στο παρόν φύλλο. Σχετικές αναφορές μπορείτε να βρείτε και στο site μας www.andronianoι.gr

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ 1ου ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2017

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ - ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΥΜΗΣ						
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΑΜΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΕΞΕΛΕΓΤ.ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ						
ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΠΡΟΗΓ. ΥΠΟΛΟΙΠΟ	ΕΞΟΔΑ ΠΕΡΙΟΔΟΥ	ΣΥΝΟΛΟ	ΕΞΟΔΑ ΠΕΡΙΟΔΟΥ	ΥΠΟΛΟΙΠΟ	ΣΕΛ.ΒΙΒΛΙΟΥ - ΗΜΕΡ.ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΕ
2002	6,952.50	30,691.82	37,644.32	33,946.32	3,698.00	8/20.2.2003
2003	3,698.00	20,439.36	24,137.36	17,584.95	6,552.41	12/12.1.2004
2004	6,552.41	37,181.92	43,734.33	43,291.56	442.77	18/27.1.2005
2005	442.77	23,628.20	24,070.97	23,687.70	383.27	22/3.4.2006
2006	383.27	27,499.98	27,883.25	24,621.38	3,261.87	30/12.1.2007
2007	3,261.87	10,635.22	14,097.09	12,604.00	1,493.09	34/16.1.2008
2008+2009	1,493.09	128,736.87	130,229.96	118,349.07	11,880.89	45/19.1.2010
2010	11,880.89	66,990.62	78,871.51	70,847.02	8,024.49	50/27.1.2011
2011	8,024.49	36,594.25	44,618.74	40,469.82	4,148.92	54/28.1.2012
2012	4,148.92	31,451.32	35,600.24	34,586.50	1,013.74	59/10.2.2013
2013	1,013.74	31,076.00	32,089.74	28,362.00	3,727.74	63/4.2.2014
2014	3,727.74	26,689.13	30,416.87	27,881.02	2,535.85	67/5.4.2015
2015	2,535.85	26,194.00	28,729.85	23,955.72	4,774.13	72/24.4.2016
2016	4,774.13	33,096.56	37,870.69	32,759.58	5,111.11	79/5.4.2017
ΣΥΝΟΛΑ		531,105.25	589,994.92	532,946.64		

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Α' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2017				
α/α	ΟΝΟΜ/ΝΥΜΟ - ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΑΡ.ΑΠΟΔ.	ΠΟΣΟ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ				
1	ΒΟΥΛΑ ΣΠ. ΛΥΚΟΥ	0850	20.00 €	Οικ. Ενίσχυση
2	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞ. ΔΗΜΟΥ	1701	20.00 €	Οικ. Ενίσχυση
3	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΘΕΟΔ. ΜΠΕΛΙΑΣ	1702	20.00 €	Οικ. Ενίσχυση
4	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΓΟΣ (Ιατρός)	1552	50.00 €	Οικ. Ενίσχυση
5	ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΑΝΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	1703	30.00 €	Οικ. Ενίσχυση
6	ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΝΑΝΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	1704	30.00 €	Οικ. Ενίσχυση
7	ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΑΝΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	1705	30.00 €	Οικ. Ενίσχυση
8	ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ (Σκαττούρης)	1706	10.00 €	Οικ. Ενίσχυση
9	ΤΑΣΟΣ ΣΑΠΟΥΤΖΗΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ	1707	50.00 €	Οικ. Ενίσχυση
10	ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΑΦΟΥΤΗΣ	1844	30.00 €	Οικ. Ενίσχυση (Ε.Τ.Ε.)
11	ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟΚΡΙΕΣ 2017	1845	1,058.00 €	Χορός 25/2/2017 Χωριό
12	ΕΥΑΓ. ΑΛΕΞ. ΔΗΜΟΣ	1708	20.00 €	Οικ. Ενίσχυση
13	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΠΥΡΟΥ	1709	100.00 €	Οικ. Ενίσχυση
14	ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ-ΘΕΣ/ΚΗ ΜΕΣΩ ΕΛΤΑ	1710	100.00 €	Οικ. Ενίσχυση
15	ΕΥΑΓ. ΙΩ. ΤΣΑΓΚΟΣ	1711	20.00 €	Οικ. Ενίσχυση
16	ΔΙΑΘΕΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ 2017		990.00 €	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ			2,578.00 €	
ΠΛΗΡΩΜΕΣ				
1	ΚΤΕΛ ΕΥΒΟΙΑΣ	1114	10.00 €	μεταφορά εφημερίδας
2	SITE ΣΥΛΛΟΓΟΥ	1115	25.00 €	διαδικτυακός χώρος
3	ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΑΡΙΣΤΕΑ ΚΑΡΠΟΥΖΗ	1116	990.00 €	εφημερίδα αρ. φυλ. 101
4	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ	1117	100.00 €	Για ημερολόγιο 2017
5	ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ	1118	180.00 €	Οικ. Ενίσχυση
6	ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ	1119	120.00 €	Οικ. Ενίσχυση
7	ΕΞΟΔΑ ΧΟΡΟΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ 2017	1120	118.40 €	Δώρα εκδήλ. αποκριάς
8	ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ	1121	180.00 €	Οικ. Ενίσχυση
9	ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΑ ΓΙΑ ΕΚΠΟΜΠΗ 13-2-17 ΣΤΟ Ρ 90,1	1122	100.00 €	
10	ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ 2017 - ΠΑΠΠΑΣ ΙΩΑ.	1123	720.00 €	
11	ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ	1124	420.00 €	
ΣΥΝΟΛΟ ΠΛΗΡΩΜΩΝ			2,963.40 €	

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ - ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΥΜΗΣ				
ΤΑΜΕΙΑΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 25 /04 /2016 ΕΩΣ 5 /04 /2017 ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ ΟΜΟΦΩΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ				
ΕΣΟΔΑ				ΕΞΟΔΑ
Υπόλοιπο προηγούμενης περιόδου		4,774.13	Έκδοση Εφημερίδων και αποστολή (αρ.φ. 98-99-100-101)	3.932,00
Από τα μέλη μας (συνδρομές - δωρεές)	16.730,56		Χορός Ανδρονιάνων καλοκαίρι 2016	6.036,82
Χορός Ανδρονιάνων καλοκαίρι 2016	8.964,50		Χορός Δένδρων καλοκαίρι 2016	4.210,10
Χορός Δένδρων καλοκαίρι 2016	6.411,50		Διαδικτυακός χώρος (site Internet)	628,00
Ημερολόγιο 2017	990,00		Εργασίες Ανάπλασης παιδικής χαράς	10.500,00
			Έξοδα χορευτικών τμημάτων	1.380,00
			Έξοδα εκδρομών	2.100,00
			Ημερολόγιο 2017	720,00
			Επισκευές Δημ. Σχολείου	1.340,00
			Έξοδα εκδηλώσεων (Χριστούγεννα- αποκριάς)	417,60
			Λοιπά έξοδα	1.495,06
ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ		33.096,56	4.774,13	
				ΣΥΝΟΛΟ ΠΛΗΡΩΜΩΝ
				32.759,58
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ		33.096,56 +4774,13 = 37.870,69	ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ	
			37.870,69 ΕΣΟΔΑ - 32.759,58 ΕΞΟΔΑ	
ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΟΙ /04 /2017			Υπόλοιπο για την επόμενη περίοδο = 5.111,11 ευρώ	
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ		Ο ΤΑΜΙΑΣ		
Σταμ. Α. Σπύρου		Ευαγ. Γρ. Νικολιάς		

ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1- Το ποσό «Διάφορα έξοδα» που ανέρχεται σε 1.495,06 ευρώ δηλαδή το 4,56% του συνόλου των ετήσιων δαπανών του Συλλόγου αφορά μεταφορικά έξοδα, φόρους του Συλλόγου, έξοδα για δώρα στα παιδάκια του Νηπιαγωγείου κ.λπ.

2- Στο ελεγχθέν από την Εξελεγκτική μας Επιτροπή βιβλίο εσόδων - εξόδων υπάρχει αναλυτική καταγραφή όλων των δαπανών όπως και των εισπράξεων βέβαια.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΥ Ι. Ν. ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ξεκίνησαν εντατικά οι εργασίες αντικατάστασης του καμπαναριού του Ιερού Ναού Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιάνους Κύμης με το σχεδιασμό των ντόπιων κατασκευαστών να μιλά για ολοκλήρωση σε ενάμιση περίπου μήνα. Καλή δύναμη παιδιά.

25η Μαρτίου

25η Μαρτίου. Μεγάλη γιορτή της Ορθοδοξίας, μεγάλη γιορτή για την Ελλάδα. Ο Προοδευτικός Σύλλογος Ανδρονιάνων-Δένδρων απέδωσε τον ελάχιστο φόρο τιμής στους ήρωες που πολέμησαν με αυτοθυσία και αυταπάρνηση για την Ελευθερία. Τίμησαν με την παρουσία τους ο πρόεδρος και πολλοί συγχωριανοί μας. Συγκινητική η παρουσία και ο λόγος της νηπιαγωγού του χωριού μας, καθώς και των παιδιών μας που απαγγείλαν τα ποιήματά τους εξαιρετικά.

Παν. Αγγελόπουλος

Το άρμα που εκπροσώπησε το χωριό μας στο Καρναβάλι της Κύμης στις 26-2-2017. Ήταν το καλύτερο όλων.

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ξεκίνησαν οι συμπληρωματικές εργασίες (αισθητικές κυρίως) στην παιδική χαρά στο Δημ. Σχολείο Ανδρονιάνων.

Τα παιδιά του χωριού μας σέρνουν πρώτα το χορό στην αποκριάτικη εκδήλωση του Συλλόγου μας 25-2-2017 στην ταβέρνα του Βαγ. Μπαρούμη

Δημήτρης Μυταράς: ο Χαλκιδαίος «ζωγράφος των ανθρώπων»

Γράφει η Κατερίνα Σακκή

«Η Χαλκίδα είναι η πατρίδα μου, ένα μέρος που δεν μπορώ να αποχωριστώ. Είναι μια θάλασσα την οποία αγαπώ και με λυπεί που την καταστρέφουμε με την υπεραλίευση. Είναι η πόλη που προσπαθούμε να κάνουμε κάτι, που δε γίνεται πολύ εύκολα. Είναι εμείς, εγώ ο ίδιος. Έχω ζήσει εδώ από μικρό παιδί. Είναι σαν το σπίτι μου. Τι μπορεί να πει κανείς για το σπίτι του; Έχω γράψει ποιήματα, έχω ζωγραφίσει πίνακες που δηλώνουν την καταγωγή μου. Δεν το έκανα επίτηδες ξέρετε. Την κατοικώ μονίμως είτε είμαι εδώ, είτε είμαι κάπου αλλού. Αισθάνομαι ασφαλής εδώ. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής σπρώχνει προς τα άκρα. Η Χαλκίδα είναι μια άκρη και εγώ θέλω να έρθω να μείνω εδώ μόνιμα κάποτε...».

Μόλις δύο μήνες έχουν περάσει από την 16η Φεβρουαρίου 2017, την ημέρα που άφησε την τελευταία του πνοή σε ηλικία 83 ετών, ένας από τους σπουδαιότερους σύγχρονους Έλληνες ζωγράφους με διεθνή καταξίωση, ο Χαλκιδαίος **Δημήτρης Μυταράς**. Γεννημένος στη Χαλκίδα το 1934, υπήρξε εικαστικός δημιουργός με πολυδιάστατη δραστηριότητα σε πολλούς τομείς: σχέδιο, ζωγραφική, σκηνογραφία και ενδυματολογικές μελέτες (επιμελήθηκε δεκάδες θεατρικά έργα συνεργαζόμενος με σημαντικά ελληνικά θέατρα (Εθνικό, ΚΘΒΕ, Θέατρο Τέχνης, Ελληνικό Χορόδραμα, κ.ά.) και σημαντικούς σκηνοθέτες όπως **Δ. Μυράτ, Κ. Κουν, Σ. Ευαγγελάτος, Μ. Βολανάκης, Σ. Καραντίνης** κ.ά.).

Η πορεία του έχει να επιδείξει πολλές δημιουργίες εφαρμοσμένης τέχνης: διακόσμηση ιδιωτικών και δημοσίων κτιρίων (γλυπτός διάκοσμος τοίχων, διακοσμητικοί πίνακες, τοιχογραφίες), σχεδιασμός ταπήτων, διάκοσμος χρηστικών αντικειμένων, παιγνίδια, εικονογράφηση βιβλίων, περιοδικών και ημερολογίων, εικονογράφηση εξώφυλλων βιβλίων, περιοδικών, δίσκων και προγραμμάτων θεατρικών παραστάσεων, διαφημιστικοί πίνακες (αφίσες), γελοιογραφίες κ.ά. Επίσης, το πλούσιο συγγραφικό του έργο περιλαμβάνει θεωρητικά κείμενα και μελέτες για την τέχνη που έχουν εκδοθεί και σε βιβλία, αρθρογραφία στον Τύπο για διάφορα θέματα, ενώ μεγάλη ήταν η αγάπη του για την ποίηση, που ίσως λίγοι γνώριζαν.

Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ (1953-1957) με δασκάλους τους **Σ. Παπαλουκά** και **Γ. Μόραλη**. Στη συνέχεια μετέβη στο Παρίσι (1961-1964) με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. για να σπουδάσει σκηνογραφία στο École Nationale des Arts Decoratifs και εσωτερική διακόσμηση στο École des Arts et Métiers με δασκάλους τους F. Labisse και J. L. Barault. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του και έχοντας επιστρέψει στην Αθήνα το 1964, ανέλαβε τη διεύθυνση του Εργαστηρίου

εσωτερικού χώρου των Σχολών Δοξιάδη.

Το 1969 διορίστηκε βοηθός στο Εργαστήριο Ζωγραφικής στην ΑΣΚΤ και το 1975 εξελέγη καθηγητής του Α' Εργαστηρίου Ζωγραφικής της Ανώτατης Σχολής Καλών

Το έργο «Δεξίλεως» του Μυταρά στο σταθμό «Δάφνη» του αθηναϊκού μετρό («Δεξίλεως»: η μορφή του αρχαίου Αθηναίου που υψώνει το δόρυ του ενάντια στον πεσμένο κάτω από το αλόγο του εχθρό – η αρχαία «εκδοχή» του Αγίου Δημητρίου)

Τεχνών Αθηνών. Το 1977 εξελέγη τακτικός καθηγητής, ενώ διετέλεσε Πρύτανης της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών το χρονικό διάστημα 1982-1985. Ο **Μυταράς** δεν άφησε ποτέ τη Χαλκίδα και το 1978, παράλληλα με το εκπαιδευτικό του έργο στην ΑΣΚΤ, και με την αρωγή του Δήμου Χαλκιδέων, ίδρυσε στη γενέτειρά του την Χαλκίδα, το Εργαστήριο Τέχνης Χαλκίδας, το οποίο, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της συζύγου του **Χαρίκλειας Μυταρά**, ανέπτυξε και αναπτύσσει σημαντική διδακτική και πολιτιστική δραστηριότητα όντας πάντοτε ανοιχτό στους φοιτητές και στους επισκέπτες. Το 2014 το Εργαστήριο Τέχνης Χαλκίδας γιόρτασε τα 35 χρόνια του μεταξύ άλλων με μία μεγάλη έκθεση στο Κόκκινο Σπίτι της Χαλκίδας με έργα παιδιών, που «μεγάλωσαν» εικαστικά μέσα σε αυτό.

Η πρώτη του ατομική έκθεση του μεγάλου ζωγράφου έλαβε χώρα στην Αθήνα (1961, Ζυγός). Η φάση της πρώιμης ζωγραφικής του χαρακτηρίζεται από τον κριτικό ρεαλισμό, ενώ στη συνέχεια του έργου του κυριαρχούν τα εξπρεσιονιστικά στοιχεία και το έντονο χρώμα. Το μεγαλύτερο μέρος όμως του έργου του απαρτίζεται από ανθρωποκεντρικά και συχνά προσωπογραφικά θέματα. Κατάφερε μέσα από την αφαιρετική διάθεση, την ελευθερία της γραμμής και τις χρωματικές εντάσεις που συνυπάρχουν με την οξύτητα της παρατήρησης να μιλάει στην ψυχή και στην καρδιά των ανθρώπων. Απόλυτα λαϊκός και άμεσος ύμνησε και αγάπησε μέσα από τα έργα του τον απλό κόσμο: τους ψαράδες από την πατρίδα του τη Χαλκίδα, τους μεροκαματιάρηδες - τους ανώνυμους μοτοσυκλετιστές και ποδηλάτες που πρωταγωνίστησαν στα έργα του. Δεν ξέχασε ποτέ τον άνθρωπο του

μόχθου, όπως αντίστοιχα πάντοτε θυμόταν τα δύσκολα παιδικά χρόνια της Κατοχής με τον κουρέα πατέρα του να προσπαθεί μάταια να τα φέρει βόλτα.

Το έργο του παρουσιάστηκε σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Βραβεύτηκε για τη συμμετοχή του στην Έκθεση Νέων Ζωγράφων (Ζυγός, 1958) και στην Πανελλαδική Έκθεση Νέων (1961). Συμμετείχε στις Μπιενάλε της Αλεξάνδρειας (1958, 1966), Μπιενάλε Νέων (Παρίσι, 1960), Μπιενάλε Sao Paulo (1966) και Μπιενάλε Βενετίας (1972).

Δημήτρης Μυταράς

Αρκετές είναι και οι αναδρομικές του εκθέσεις: 1989 (Πινακοθήκη Πιερρίδη και Βελιιδείο Πολιτιστικό Κέντρο Θεσσαλονίκης), 1992 (Château de Chenonceau, Loire, Γαλλία), 1993 (Expo 93, Τόκυο, Ιαπωνία), 1995 (Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα), 1998 (Millesgarden Museum, Στοκχόλμη), 2001 (Palazzo Vecchio, Φλωρεντία) και 2006 (Δημοτική Πινακοθήκη, Θεσσαλονίκη).

Είχε κερδίσει 2 φορές το πρώτο βραβείο στην Πανελλαδική Έκθεση Νέων (1958, 1961). Το 1999 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας **Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος** απένειμε στο **Δημήτρη Μυταρά** τον Ταξίαρχο του Τάγματος του Φοίνικα, ενώ το 2008 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Την ίδια χρονιά, ο Δήμος Χαλκιδέων του απένειμε το χρυσό μετάλλιο της πόλης. Το 2015 οι σπουδαστές, που εκπαίδευσε στην

Δημήτρης Μυταράς, Μορφές στον καθρέπτη

πολύχρονη πείρα του και οι καλλιτέχνες, με τους οποίους συνεργάστηκε στην ΑΣΚΤ διοργάνωσαν τιμητική έκθεση στην καλλιτεχνική του πορεία στο Μουσείο Μπενάκη.

Προς απογοήτευση όλων αλλά και του ίδιου η Ακαδημία Αθηνών αποφάσισε το 2016 να τον διαγράψει από μέλος της, επειδή στερήθηκε την όρασή του και δεν μπορούσε πλέον να συμμετάσχει στις συνεδριάσεις.

Μεγάλη αγάπη του **Μυταρά** ήταν η θάλασσα. Άλλωστε το βαθύ μπλε της χρώμα μαζί με το κεχριμπαρένιο κόκκινο κυριαρχούν σαν χρώματα στα έργα του μεγάλου δημιουργού. Ο ίδιος σε ερώτηση δημοσιογράφου σε συνέντευξή του για τη σχέση του με τη θάλασσα στην ποίηση και στη ζωγραφική και αναφορικά με την ενέργεια της θάλασσας πάνω στον ίδιο απαντά: «Ίσως η θάλασσα ήταν το λίκνο το δικό μου λιγάκι. Εζήσα μέσα στη θάλασσα, η Χαλκίδα είναι μέσα στη θάλασσα. Ήμουν χωμένος μέσα στη θάλασσα. Κολυμπούσα από 6 ετών, βουτιές στην παραλία, γνώριζα τον βυθό πιο καλά απ' τη στεριά. Επομένως ξέρω και πως είναι η θάλασσα από μέσα. Δηλαδή ο κόσμος βλέπει μια επιφάνεια τεραστιά, αλλά ξέρεις τι υπάρχει κι από κάτω;».

Δημήτρης Μυταράς, Boat And Mermaid

Η απώλεια του μεγάλου αυτού Έλληνα δημιουργού, του, **Δημήτρη Μυταρά** ως καλλιτέχνη, αλλά και πρωτίστως ως ανθρωπιστή καλλιτέχνη είναι μεγάλη, όπως μεγάλο και το έργο που άφησε. Στις 20 Φεβρουαρίου 2017 η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών παρέμεινε κλειστή σε ένδειξη πένθους. Στα λόγια της διευθύντριας της Εθνικής Πινακοθήκης, **Μαρίνας Λαμπράκη-Πλάκα**, συμπυκνώνεται πολύ εύστοχα το μέγεθος της απώλειας αυτής: «Αν βγάλεις τον Μυταρά από την ελληνική ιστορία της τέχνης, τότε καταλαβαίνεις ότι θα μείνει φτωχή».

Και κάπως έτσι είναι αυτή η στιγμή.

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Οίκος το σπίτι που ζει κάθε οικογένεια και νομιά να υπάρχει ένας νόμος, ένας κανόνας, μία τάξη στο σπίτι και να το τηρούν όλοι.

Όλα αυτά γίνονταν παλαιότερα και ζούσαν καλά σε πόλεις και χωριά.

Οι νοικοκυρές των χωριών εκτός από όλες τις δουλειές των σπιτιών είχαν και δουλειές σε αμπέλια και χωράφια.

Τι να προφθάσουν;

Την Άνοιξη έπρεπε να ξεφυλλίσουν, να ραντίσουν και να θειαφίσουν τα αμπέλια τους. Αυτά χρειάζονταν μεγάλο κόπο και πολύ χρόνο. Μόλις τελείωναν από αυτά ερχόταν ο θερισμός. Δεν υπήρχαν τότε μηχανήματα. Θέριζαν οι γυναίκες με τα δρεπάνια μέσα στον ήλιο. Ούτε εργάτες εύρισκαν να πάρουν. Κάθε ένας θέριζε τα δικά του χωράφια, να μην πιάσει κανένας λίβας και τα κάψει.

Οι γυναίκες αυτά που θέριζαν τα έδεναν χερόβολα. Οι άνδρες μάζευαν τα χερόβολα τα έκαναν δεμάτια και τα πήγαιναν στα αλώνια και έφιαχναν θημωνιές. Όταν τελείωνε ο θερισμός άρχιζε το αλώνισμα. Έριχναν μέσα στο αλώνι τα δεμάτια λυμένα. Τα πατούσαν τα άλογα να διαλυθούν. Μετά να χωρίσουν με το ξανέμισμα το στάρι από τα άχυρα. Και τότε εργαλεία δεν υπήρχαν.

Έτρεχαν οι γυναίκες να φέρουν φτυάρια, δικούλια, κόσκια, σακούλια και ότι άλλο χρειαζόταν. Αν φυσούσε ο αέρας στο ξανέμισμα καλώς. Αν όχι τι να κάνουν; Περίμεναν να φυσήσει ο αέρας.

Όταν τελείωναν έπρεπε να τακτοποιήσουν το στάρι και τα άχυρα σε αποθήκη για τροφή των ζώων.

Σε λίγες μέρες μετά άρχισαν να γίνονται τα σύκα. Άλλος αγώνας. Να φτάνουν τα σύκα από τις συκιές. Να τα τακτοποιούν

«Γυναίκα»

Χόρεψε πάνω στο φτερό του καρχαρία
Παίξε στον άνεμο τη γλώσσα σου και πέρνα
Αλλού σε λέγανε Γιουδήθ, εδώ Μαρία
Το φίδι σκίζεται στο βράχο με τη σμέρνα.
Από παιδί βιαζόμουν, μα τώρα πάω καλιά μου
Μια τσιμινιέρα με όρισε στον κόσμο και σφυρίζει
Το χέρι σου, που χάιδεψε τα λιγοστά μαλλιά μου
για μια στιγμή αν με λύγισε, σήμερα δεν με ορίζει.
Βαμμένη. Να σε φέγγει κόκκινο φανάρι
Γιομάτη φύκια και ροδάνθη, αμφίβια Μοίρα
Καβάλαγες ασέλωτο με δόχως χαλινάρι
πρώτη φορά, σε μια σπηλιά, στην Αλταμίρα.
Σαλτάρει ο γλάρος το δελφίνι να στραβώσει
Τι με κοιτάς; Θα σου θυμίσω εγώ που μ' είδες
Στην άμμο πάνω σ' είχα ανάστροφα ζαβώσει
τη νύχτα που θεμέλιωναν τις Πυραμίδες.
Βαμμένη. Να σε φέγγει φως αρρωστημένο
διψάς χρυσάφι. Πάρε, ψάξε, μέτρα.
Εδώ κοντά σου, χρόνια ασάλευτος να μένω
ως να μου γίνεις Μοίρα, Θάνατος και Πέτρα.

Νίκος Καθθαδίας
(Από τη συλλογή *Τραβέρσο, Άγρα, 1990*)

Πηγή: Andro.gr [http://www.andro.gr/empneusi/top-5-poets-for-women/]

σε πλαίσια και βαγιούλες και να τα βάλουν στον ήλιο να λιαστούν.

Και τα σύκα έχουν κόπο. Έτρεχαν κάθε μέρα οι γυναίκες μέσα στον ήλιο. Αν άρχιζαν και βροχές άλλα βάσανα.

Σε λίγο καιρό ήρθαν οι δουλειές για τις ελιές. Έπρεπε να ραβδιστούν, να μαζευτούν, να πάνε στο ελαιοτριβείο να βγάλουν λάδι έτρεχαν κάθε μέρα οι γυναίκες και μάζευαν ελιές.

Τι να πουν αυτές οι γυναίκες; Πότε να ξεκουραστούν; Και με τις βροχές και τα χιόνια αυτές είχαν δουλειές. Είχαν το σπίτι, το νοικοκυριό, να υφάνουν, να γνέσουν, να πλέξουν.

Είχαν και τα παιδιά. Με αυτά αγωνίζονταν σε πόλεις και χωριά. Κάθε χαρά ή λύπη που είχαν τα παιδιά, το πρώτο όνομα που φώναζαν ήταν “μαμά μου, μητέρα μου, Παναγία μου”, τη μητέρα όλων.

Καμιά αγάπη, κανένας δεσμός δεν αντέχει σύγκριση με τον ακατάλυτο δεσμό που δένει τη μάνα με το παιδί.

Τη μάνα με το παιδί της κάθε χρώματος, κάθε θρησκείας, κάθε φυλής.

Από το πρώτο σκίρτημα στα σπλάχνα της που φέρνει το μήνυμα πως μια καινούρια ζωή θα γεννηθεί, πλημμυρίζει από ευτυχία και αρχίζει να αγαπάει το παιδί της πριν το δει. Και από τον καιρό που ακούει το πρώτο του κλάμα ένα έχει σκοπό. Τη φροντίδα του, την προστασία του, την ευτυχία του. Φύλακας άγγελος η μητέρα σε κάθε στιγμή, σε κάθε βήμα. Σε κάθε αδιαθεσία είναι στο προσκέφαλό του. Τι κι αν είναι πλούσια ή φτωχή, μικρή ή μεγάλη, είναι η μητέρα του. Είναι το παιδί της.

Τι είναι η μάνα; Πώς την έχουν ονομάσει όσοι ασχολήθηκαν μ' αυτό;

Μύρον το εύοσμον, λαμπρό της χάριτος γνώρισμα.

Ναός στον οποίο συνέχεια ιερουργεί η στοργή.

Ακένωτη πηγή αγνής και άδολης αγάπης.

Ιερό σκεύος το οποίο αναδίδει ζωή.

Αιώνια ηρωίδα της ζωής, λιμάνι των ψυχών.

Το στερεό θεμέλιο της κοινωνίας.

Είναι ο μοναδικός βωμός όπου ο άνθρωπος εναποθέτει την καρδιά του χωρίς να μετανοήσει.

Τα εννέα δέκατα των μεγάλων ανδρών που δοξάστηκαν, στις μητέρες το οφείλουν.

Πολλοί πιστεύουν, για να μην πω όλοι, ότι είχαν δίκιο αυτοί που την ονόμασαν.

Η μάνα αγωνιά πάντοτε για το παιδί της.

“Να φάει το παιδί μου κι εγώ ας μη φάω”.

“Να του πάρω ρουχαλάκια κι εγώ ας μην έχω”. Δίνουν κάτι καλό στη μάνα και αυτή το κρύβει να το πάει στο παιδί της.

Τότε έκαναν πολλά παιδιά. Όλα τα λάτρευαν. Μπορούσε ή πήγαινε με κόπο, πήγαινε το παιδί της στο σχολείο το πρωί και το έπαιρνε το μεσημέρι, για να μην πάθει τίποτα στο δρόμο.

Αυτό γίνονταν σε πόλεις και χωριά γιατί δεν υπήρχαν αυτοκίνητα να τα πηγαίνουν και να τα φέρνουν.

Τα παιδιά να πάνε στο Γυμνάσιο, στο Λύκειο, στο Πανεπιστήμιο να σπουδάσουν. Κι εμείς ας κάνουμε οικονομία.

Τα μεγάλα παιδιά και οι πιο μεγάλες γυναίκες έχουν τα παιδικά τους χρόνια στιγμές μνήμης. Θυμούνται το χάδι της μάνας, τη στοργή της, το γλυκό της νανούρισμα σα θεία μουσική.

Τώρα τα πράγματα και η ζωή των γυναικών είναι διαφορετική. Έχουν σπουδάσει και εργάζονται σε γραφεία και σε πολλές άλλες δουλειές.

Υπάρχουν πάρα πολλά σπιτικά βοηθήματα που διευκολύνουν τη ζωή.

Έπειτα υπάρχουν πολλές άλλες γυναίκες, ξένες ή ντόπιες που εργάζονται ως βοηθοί να καθαρίζουν σπίτια και άλλες δουλειές.

Οι μεγάλες γυναίκες σ' αυτήν την αξιαγάπητη μητέρα, την ηρωίδα που μας τα έδωσε όλα, φανήκαμε αντάξιοι της αγάπης της όταν άρχισε να κυττώνει το σώμα της και να μην έχει δυνάμεις.

Νομίζω οι σκεπτικές γυναίκες και άνδρες έκαναν αυτό που έπρεπε. Όταν ήταν εν ζωή την έπαιρναν κοντά τους ή την βοηθούσαν.

Όταν μας πήρε ο Θεός αυτό το προσφιλέστατο πρόσωπο όλα τα άλλα τα βλέπαμε μαύρα.

Ας είναι ευλογημένη κοντά στο Θεό.

Ας έχουμε την ευχή της.

Ας κάνουμε προσευχές για τη μάνα.

Θεέ μου να κάνω σε σένα θερμή προσευχή για τη Μάνα.

Θεέ μου η αγάπη σου ας είναι πιο βαθιά, πιο γλυκιά για

τη μάνα.

Μέσα της να απλώνεται πάντα η δική σου γαλήνη.

Και στις πληγές της καρδιάς της η χάρη σου βάλαμο ας γίνει.

Σφαγή του Διστόμου από τους εισβολείς NAZI Η γυναίκα σύμβολο

«Η γυναίκα – παγκόσμιο σύμβολο της Σφαγής του Διστόμου είναι η **Μαρία Παντίσκα**. Κοσμήι το τρέχον εξώφυλλο του περιοδικού ΙΣΤΟΡΙΑ που φιλοξενεί αφιέρωμα για τις Γερμανικές αποζημιώσεις, αλλά η ...πορεία της άρχισε από το αμερικανικό περιοδικό παγκόσμιας φήμης, το LIFE, 69 χρόνια πριν... Ποια είναι όμως η ιστορία της;

Λίγους μήνες μετά τη Σφαγή, και συγκεκριμένα την 1η Νοεμβρίου 1944, ο Dmitri Kessel, ανταποκριτής/φωτογράφος του LIFE επισκέφθηκε το Δίστομο για ρεπορτάζ. Τη στιγμή του κλικ της φωτογραφικής μηχανής του συγκλονισμένου ανταποκριτή, η νεαρή **Μαρία Παντίσκα**, στέκεται όρθια μπροστά σε μια σκάφη και πλένει τα μαύρα ρούχα της στην αυλή – όλο το χωριό ήταν μαυροφορεμένο για δεκαετίες, ακόμα και οι κουρτίνες, τα τζακόπανα, τα πάντα... Η φωτογραφία δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά στο περιοδικό «LIFE» στις 27 Νοεμβρίου του 1944, στη σελίδα 21, μαζί με άλλες από το Δίστομο αλλά και την πληγωμένη από τον ναζισμό Ελλάδα. Την **Μαρία Παντίσκα – Μίχα**, που απεβίωσε στις 12/3/2009 σε ηλικία 84 ετών, την είχα δει αρκετές φορές- δεν της είχα μιλήσει από σεβασμό. Ετάφη στο Δίστομο σε μια «σεμνή τελετή» όπου τίποτα δε μαρτυρούσε την τεράστια συμβολική σημασία της σεπτής αυτής μορφής που απεικόνισε σε μια φωτογραφία τον απίστευτο πόνο που πέρασε η περιοχή μας, με τον αινιγματικό λυγμό που δεν έφυγε ποτέ από τα χείλη της», σημειώνει το σάιτ parakato – αλλά είμαι σίγουρη ότι ο πολύ δραστήριος Πολιτισμικός Σύλλογος του Διστόμου κάτι θα κάνει σύντομα.

Δώρα Πλάκα/Από τη σελίδα της στο facebook

Βράβευση Μητροπολίτη Καρυστίας & Σκύρου, Σεραφείμ από την Ιεραρχία

Συνήλθε την Τετάρτη 8η και την Πέμπτη 9η Μαρτίου 2017, σε έκτακτη Σύγκλησή Της, η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην αίθουσα των Συνεδρίων του Συνεδικού Μεγάρου.

Το πρωί της Τετάρτης, 8ης Μαρτίου, τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων στο Συνοδικό Παρεκκλήσιο των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, Καθολικό της Ιεράς Μονής Πετράκη, υπό του νεωτέρου τη τάξης Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρπενησιού κ. **Γεωργίου**.

Στις 9:00 ξεκίνησαν οι εργασίες της Συνεδριάσεως με εναρκτήρια Ιερά Ακολουθία στο Μέγα Συνοδικό.

Στη συνέχεια ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. **Ιερώνυμος**, Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας, προσεφώνησε τους Σεβασμιωτάτους Συνοδικούς Συνέδρους και απένειμε το Δίπλωμα και τα Διάσημα του Παρασώμου του Αποστόλου Παύλου της Εκκλησίας της Ελλάδος στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρυστίας και Σκύρου κ. **Σεραφείμ**, με την ευκαιρία της επικείμενης συμπληρώσεως πεντηκονταετίας αυτού στην Αρχιερωσύνη.

Το βιογραφικό σημείωμα του τιμηθέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας και Σκύρου κ. **Σεραφείμ** ανέλαβε να συντάξει και να εκφωνήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. **Νικόλαος**, Αντιπρόεδρος της Δ.Ι.Σ.

ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ

Τα δύο Δημοτικά Σχολεία μας και οι ανάγκες τους για το Σύλλογό μας είναι πάντα σε διαπιστωμένη προτεραιότητα. Όχι μόνο γιατί χρόνια είναι το κέντρο της δραστηριοποίησής μας, αλλά κύρια για αυτό που σημαίνουν ιστορικά για το χωριό και τους ανθρώπους του και βέβαια γι' αυτό που ήταν και είναι δηλαδή χώροι σχολείων. Στα πλαίσια αυτά εντάσσεται η σε εξέλιξη κίνησή μας για κατασκευή κεραμοσκεπής στο Δημοτικό Σχολείο Δένδρων που έχουμε ανακοινώσει, αλλά και οι από πέρο το καλοκαίρι επισκευαστικές μας παρεμβάσεις και στους δύο χώρους. Επίσης είχαμε την επίσκεψη του Προέδρου της Α' βάθμιας Σχολικής Επιτροπής στις 2/4/2017 στους Ανδρονιάνους για να δει το χώρο του Δημοτικού Σχολείου και το εσωτερικό του, προκειμένου να σχηματίσει ολοκληρωμένη άποψη για τις ανάγκες του κτηρίου. Ο Αντιπρόεδρος μαζί με τη Γραμματέα του Συλλόγου μας, υποδέχθηκαν και ξενάγησαν τον Πρόεδρο της Σχολικής Επιτροπής στους χώρους. Το κτήριο του Δημοτικού Σχολείου Ανδρονιάνων αποτελεί κόσμημα για το χωριό αλλά και για την περιοχή και ως τέτοιο εκτιμήθηκε ότι πρέπει να επισκευαστεί. Οι ανάγκες σε επισκευές είναι μεγάλες, όπως άλλωστε έχει επανειλημμένως διατυπωθεί μέσω επιστολών που έχουν αποσταλεί προς τη Δημοτική Αρχή παλαιότερα και πρόσφατα. Ο Πρόεδρος δεσμεύθηκε ότι θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για την επισκευή του κτηρίου με προοπτική άλλωστε να υποδεχθεί με κάθε αξίωση και το Νηπιαγωγείο του χωριού μας. Ευχόμαστε την ευόδωση αυτών των σχεδίων.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΚΑΛΙΣΜΕΝΑ ΦΙΔΙΑ και ΨΑΡΙΑ σε ΣΠΙΤΙΑ στη ΒΟΡΕΙΑ ΚΑΡΥΣΤΙΑ

του Μιχάλη Γ. Ποντίκη

Η εικόνα του φιδιού είναι, παγκοσμίως, ιδιαίτερα πλούσια σε συμβολισμούς. Συμβολισμοί που συχνά είναι αντιφατικοί. Το ίδιο και η στάση του ανθρώπου απέναντι σε αυτό το πολύ διαφορετικό από τον ίδιο, πλάσμα. Στην αρχαία Ελλάδα συχνά αποδίδονταν στο φίδι μεταφυσικές ιδιότητες αλλά και πνευματικές ικανότητες. Στην Εφεσο, στην Πέργαμο όπως και στην Αττική, ο «μειλίχιος Ζευς» είχε τη μορφή φιδιού. Στην Αθήνα ο «οικουρός όφις» ήταν ανάμεσα στους δαίμονες-προστάτες της πόλης. Στα Ασκληπεία επίσης, η παρουσία του φιδιού ήταν δεδομένη: το φίδι θεωρούνταν από τους αρχαίους γιατρούς ένα σοφό πλάσμα που γνώριζε ό,τι υπήρχε και συνέβαινε κάτω από την επιφάνεια του εδάφους. Ιδιαίτερα δε ότι γνώριζε τις μυστικές θεραπευτικές δυνάμεις των βοτάνων. Η παρουσία της εικόνας του φιδιού στα σήματα των γιατρών και των φαρμακοποιών σήμερα, έχει την καταγωγή της σε αυτή την αντίληψη. Ακόμα το φίδι συνδέθηκε, ίσως και λόγω του σχήματός του, με την γονιμότητα της γης.

Στην νεώτερη Ελλάδα, και μέχρι τον 19ο αιώνα, το φίδι, ή τουλάχιστον κάποια είδη φιδιών, αντιμετωπίζεται με σεβασμό, στις αγροτικές ειδικά περιοχές. Σε μερικές περιπτώσεις το φίδι θεωρείται φύλακας του σπιτιού (έναν «απόηχο» των αρχαίων παραδόσεων) και μπορεί να ζει ανενόχλητο στην αποθήκη. Δεν θεωρείται καλό το να σκοτώσεις αυτό το φίδι. Υπάρχει βέβαια ένας πρακτικός λόγος που συνδέεται με αυτήν την πρόληψη, καθώς το φίδι τρώει τα ποντίκια, που προκαλούν ζημιές στα γεννήματα, όμως ειδικά το φίδι του σπιτιού, θεωρείται σύμβολο καλής τύχης. Κατάλοιπο αυτής της αντίληψης είναι πιθανόν και η πρόληψη που θεωρεί «γούρικο» το δέρμα που απορρίπτει το φίδι (το «πουκάμισό» του, όπως το λέμε) και τα σχετικά φυλακτά.

Στην ευρύτερη περιοχή Κύμης-Αλιβερίου, συναντάμε την εικόνα του φιδιού σκαλισμένη σε πέτρες και σε πλάκες που βρίσκονται εντοιχισμένες σε μερικά, λίγα είναι αλήθεια, σπίτια που έχουν κατασκευαστεί παλιότερα. Φαίνεται όμως ότι οι παραστάσεις αυτές, δεν έχουν σε όλες τις περιπτώσεις την ίδια σημασία.

Σε δύο λιθανάγλυφα που συναντάμε σε σπίτια στα παλιά Ζάρκα και στο παλιό Λάλα, λιθανάγλυφα που πρωτοπαρουσίασαν οι **Δημήτρης** και **Κώστας Σγούρος** στην πρωτοπόρα σχετική εργασία τους το 1983 (*Το Ρόπτρο*, τχ. 1), η παράσταση του φιδιού έχει καθαρά χαρακτήρα εξευμενισμού της τύχης και αποτρεπτικό του κακού. Και στα δύο σπίτια η εικόνα του φιδιού δίνεται, αν σκεφθούμε το σχετικά μεγάλο μέγεθος των ανάγλυφων παραστάσεων, με έμφαση. Το ότι τα κτίρια αυτά βρίσκονται σε αγροτικές περιφέρειες που η κύρια παραγωγή τους είναι τα δημητριακά, θεωρούμε πιθανό ότι συνδέεται με το συμβολισμό της εικόνας του φιδιού, και για τον λόγο για τον οποίο μιλήσαμε πιο πάνω. Στο σπίτι στου Λάλα (εικόνα 1), πάνω από το σκαλισμένο φίδι, υπάρχει παράσταση μικρού πουλιού, σύμβολο και αυτό ευχετικό για την καλοτυχία του

σπιτιού, όπως και η χρονολογία κατασκευής του: 1901. Στα Ζάρκα (το σπίτι έχει σήμερα καταρρεύσει και κάνουμε λόγο για το ανάγλυφο με βάση την φωτογραφία που δημοσίευσαν το 1983, οι Δ. και Κ. Σγούρος) πάνω από το φίδι υπάρχει παράσταση ζευγαριού λιονταριών (και όχι σκαντζόχοιρων όπως αναφέρουν οι προαναφερόμενοι συγγραφείς, να σημειώσουμε όμως ότι το σχέδιο της παράστασης δεν είναι, ούτως ή άλλως, ρεαλιστικό). Τα λιοντάρια, παρότι σε άλλες περιπτώσεις λιθανάγλυφων έχουν διαφορετικό συμβολισμό, εδώ ίσως έχουν χαρακτήρα αποτρεπτικό του κακού.

Πιο «διακριτικά» παρουσιάζεται το φίδι, σε λιθανάγλυφα που τα συναντάμε σε δύο παλιά σπίτια που βρίσκονται σε χωριά κοντά στην Κύμη. Το πρώτο, ερειπωμένο σήμερα, βρίσκεται στον Πύργο. Είναι νομίζω, το σπίτι με την παλαιότερη σκαλισμένη χρονολογία, σε ολόκληρη την περιοχή της Κύμης: 1802. Η εντοιχισμένη πλάκα, η οποία δεν γνωρίζω αν σώζεται ακόμα (τα τελευταία χρόνια τα αναρριχόμενα φυτά που έχουν περιζώσει το κτίριο, κάνουν αδύνατη την οπτική πρόσβαση σε αυτήν) είναι πλούσια σε παραστάσεις: σταυρός στο κέντρο της, φυλλοφόροι βλαστοί και παραστάδες δεξιά και αριστερά του, πάνω πουλί (περιστέρι;) που κρατάει στο ράμφος του κλαδί (ελιάς;), κάτω αριστερά η χρονολογία και κάτω δεξιά ένα φίδι. Και εδώ πιστεύουμε ότι το φίδι έχει χαρακτήρα ευχετικό για την «καλή τύχη» του σπιτιού (εικόνα 2).

Στην Πλατάνα, σε σπίτι κατασκευασμένο το 1884, στην

ίδια εντοιχισμένη πλάκα, υπάρχει στο επάνω μέρος δικέφαλος αετός και κάτω δύο φίδια που σχηματίζουν ένα ασύμμετρο. Αν και ο δικέφαλος αετός είναι σύμβολο με εθνικό χαρακτήρα, δεν πιστεύουμε ότι τα φίδια στο συγκεκριμένο ανάγλυφο συνδέονται με το θέμα αυτό, επειδή αφενός η μία παράσταση είναι εντελώς ανεξάρτητη από την άλλη και αφετέρου η εικόνα των δύο φιδιών θα ήταν σε τέτοια περίπτωση δυσεμφάνεια. Θεωρούμε ότι η παράσταση συνδέεται με την ευχή για καλοτυχία του σπιτιού και των ενοίκιων του.

Αλληγορική παράσταση που έχει την καταγωγή της σε παραδόσεις με εθνικό περιεχόμενο επηρεασμένες και από τις αντιλήψεις του χριστιανισμού, είναι η ολόγλυφη απόδοση της πάλης του αετού με το φίδι, που συναντάμε στο σπίτι του Σωτήρη Χρυσανθόπουλου στον Πύργο, έργο του ίδιου που έγινε μετά τα μέσα του 19ου αιώνα. Για τον χριστιανισμό όπως είναι γνωστό, το φίδι ταυτίζεται με το κακό, εφόσον είναι η μορφή που επέλεξε ο Σατανάς για να ξεγελάσει τους πρωτόπλαστους και να τους απομακρύνει από τον παράδεισο. Για τους Βυζαντινούς το φίδι αντιπροσωπεύει συμβολικά τους αλλόθρησκους εχθρούς τους. Με την συγκεκριμένη παράσταση έχουμε ασχοληθεί και σε άλλο άρθρο μας (Νέος Άστερος, τχ. 2, Φθινόπωρο 2015) και δεν θα επιμείνουμε εδώ περισσότερο.

Με την χριστιανική αντίληψη για τους οφιόμορφους δράκοντες συνδέεται και η ολόγλυφη απόδοση των παράξενων, από πρώτη άποψη, πλασμάτων που αναπαριστώνται, όχι σε εντοιχισμένη πλάκα αλλά, στα γνωστά ιδιόμορφα φουρούσια

που συναντάμε σε σπίτι στους Ανδρονιάνους (εικόνα 3 / από το περιοδικό Το Ρόπτρο, τχ. 16). Να ξεκαθαρίσουμε σχετικά ότι η στάση του σώματος, το αφύσικα στραμμένο προς τα πάνω κεφάλι και η φιδωτή ουρά των πλασμάτων αυτών, δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για δράκοντες που το εικαστικό τους πρότυπο είναι ο δράκοντας που μας είναι γνωστός από τις εικόνες του Αγίου Γεωργίου. Το ότι τα «πλάσματα» αυτά είναι στα φουρούσια μας κάπως ευτραφή, οφείλεται φανερά στο ότι τα φουρούσια «επιφορτισμένα» να σηκώσουν το βάρος του μπαλκονιού, θα ήταν μάλλον αδύνατο να έχουν λεπτή κατασκευή.

Σκάλισμα με ψάρι, συναντάμε στην ουσία σε ένα μόνο σπίτι στην περιοχή μας. Λέμε στην ουσία γιατί υπάρχει και κάποιο παλιό σπίτι στους Ανδρονιάνους, που βρίσκεται κοντά στο κέντρο του χωριού και στο οποίο δίπλα στην είσοδό του στο ισόγειο, έχει εντοιχισθεί απολίθωμα ψαριού. Τα απολιθώματα ψαριών και κυρίως φυτών δεν είναι, όπως ξέρουμε, σπάνια στην περιοχή της Κύμης. Στο άρθρο μας όμως κάνουμε λόγο για έργα ανθρώπων χεριών. Το μοναδικό λοιπόν σπίτι που συναντάμε εντοιχισμένη παράσταση ψαριού, βρίσκεται στους Καλημεριάνους, αρκετά πιο ψηλά από τον κεντρικό δρόμο. Το σπίτι, από τα πιο παλιά του χωριού, έχει κατασκευασθεί το 1842. Η χρονολογία (ημερομηνία για την ακρίβεια)

έχει χαραχθεί στον ίδιο γωνιόλιθο που έχει χαραχτεί και το ψάρι (εικόνα 4). Στην ίδια πέτρα υπάρχει σταυρός καθώς και δυσανάγνωστη φράση που η τελευταία της λέξη είναι: «κτίτορ». Το ψάρι είναι ένα καθαρά χριστιανικό σύμβολο με βάση την αρχαία του ονομασία: ΙΧΘΥΣ, που έχει αποδοθεί ως Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ.

Στον επίλογο αυτού του κειμένου να πούμε, για μια ακόμα φορά, ότι οι λιθανάγλυφες γραφές και παραστάσεις που συναντάμε στα παλαιότερα χτισμένα σπίτια της περιοχής μας, είναι ένα πολύτιμο από κομμάτι της λαϊκής τέχνης και παράδοσης, που σωστό είναι να το προστατεύσουμε. Σήμερα, νομίζω ότι η συντήρηση και στον τομέα των λιθόγλυπτων, έχει προχωρήσει αρκετά, ώστε να μπορεί να βοηθήσει ουσιαστικά.

Η ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΚΙΝΤΙΔΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΜΗ 13-2-2017 ΣΤΟΝ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟ 90.1

Η ραδιοφωνική εκπομπή στις 13 Φεβρουαρίου του 2017 που είχε ως θέμα την «Κύμη» και στην οποία είχα την τιμή να συμμετάσχω, ήταν η αφορμή για το παρόν κείμενο. Σ' αυτό ορίζονται τα τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά της έννοιας «ΚΥΜΗ», όταν ακούει κάποιος αυτό το όνομα. Αυτά την καθορίζουν -κατά την ταπεινή μας άποψη- ως προς την χρονική και χωροταξική παρουσία της στον ελληνικό και πανανθρώπινο κόσμο, ορίζοντας το **ΠΑΡΕΛΘΟΝ**, το **ΠΑΡΟΝ** και το **ΜΕΛΛΟΝ** της, διαπερνώντας και συνενώνοντάς τα άρρηκτα.

1. Από τα αρχαία χρόνια: το σημεινικό ΔΑΦΑΒΗΤΟ, που μεταφέρθηκε στην CUMA της Καμπανίας από τους πρώτους Κυμαίους αποίκους με προεξάρχοντα τον Ιπποκλή τον Κυμαίο και χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα σε όλον το δυτικό κόσμο.

2. Από τα νεότερα χρόνια: ο Γεώργιος **ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ-TEST PAP**, γαιτρός-ερευνητής-ευεργέτης της ανθρωπότητας, γεννημένος και μεγαλωμένος στην Κύμη.

3. Το κοινό σημείο της παλαιάς και της νέας ζωής της: το **ΛΙΜΑΝΙ** της Κύμης, το μεγαλύτερο ανατολικό χερσαίο

λιμάνι της χώρας στο κέντρο του Αιγαίου, που ενώνει με τον κοντινότερο τρόπο το κέντρο της Ελλάδας με το Βορρά (Βόρειο-Βορειοανατολικό Αιγαίο, Θάλασσα Μαρμαρά, Εύξεινο Πόντο), με την Ανατολή (Κεντρικό Αιγαίο, ησιά Αιγαίου, Παράλια Μικράς Ασίας και εσωτερικό), με το Νότο (Ανατολική-Νοτιοανατολική Μεσόγειο, Κεντρική και Δυτική Μεσόγειο και όλα τα παράλια της Μεσογείου).

4. Το **ΣΥΚΟ ΚΥΜΗΣ**: το μοναδικό στον κόσμο προϊόν αυτής της ποιότητας και μορφής.

Η Κύμη έχοντας αυτήν την απίστευτη «πρόικα» από τη φύση και από τους ανθρώπους της οφείλει να επενδύσει όλη την ενέργεια, τη δημιουργικότητα, την επινοητικότητα, την εργατικότητα, με κάθε δυνατό τρόπο, σε προσωπικό και σε συλλογικό επίπεδο, ώστε να εκμεταλλευτεί και να αναδείξει «κατ' αποκλειστικότητα» τα «γεννήματά» της για την ευημερία στο ΜΕΛΛΟΝ αυτού του τόπου και των επόμενων γενεών του.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Γκιντίδου Δήμητρα

Η ΚΥΜΗ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟ 90.1 FM

Στη δώρη ραδιοφωνική εκπομπή της 13/2/2017 από τη συχνότητα 90.1 FM αναφερθήκαμε στο φύλλο 101 της «ΦΩΝΗΣ» μας (σελ.4). Απολογιστικά πλέον στο τωρινό φύλλο υπάρχει το σύντομο σημείωμα της κας **Δήμητρας Γκιντίδου** που ακολουθεί καθώς και η μετά την εκπομπή επαφή μας με τον **Γιώργο Λεκάκη** που επίσης παρατίθεται στη συνέχεια. Στοιχειώδης ευγένεια καλεί να ευχαριστήσουμε τους υπεύθυνους του Ραδιοσταθμού και της εκπομπής για τη φιλοξενία και άψογη συνεργασία τους και ιδιαίτερα τον φίλο **Γιώργο Λεκάκη**, ιστορικό – ερευνητή ο οποίος μας έδωσε το δικαίωμα και το βάρος για συνέχιση της μεταξύ μας συνεργασίας. Επίσης πολλές ευχαριστίες οφείλουμε για την ευδόκιμη συνεργασία μας με τον φίλο **Μιχάλη Ποντίκη** ακούραστο και ουσιαστικό ερευνητή της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής μας, καθώς και την κα **Δήμητρα Γκιντίδου** συνταξιούχο εκπαιδευτικό που πρόθυμα και ουσιαστικά ασχολήθηκε με το θέμα. Χωρίς τη συνεργασία των δύο φίλων μας η παρουσία μας στην εκπομπή θα ήταν λειψή και ανεύθυνη προσπάθεια. Η προσπάθειά μας αυτή ήταν κάτι το διαφορετικό με οφέλη έστω όχι άμεσα θέλουμε να πιστεύουμε για την περιοχή και το χωριό μας και επιπλέον χωρίς οικονομικό κόστος για το Σύλλογό μας. Εντυπωσιάζουν τα μεγέθη για την ακροαματικότητα που μας έστειλε ο κος **Λεκάκης** (ακολουθούν). Να σημειώσουμε πως την εκπομπή μπορείτε να την ακούσετε και μέσα από το site μας www.androniani.gr οπότε και θα αποκτήσετε ίδια αντίληψη της παρουσίας που κάλυψε όχι μόνο ιστορικά, πολιτιστικά κ.λπ. θέματα αλλά και παραγωγικά της περιοχής και του χωριού μας. Τέλος στη σελ. 2 στο φύλλο αυτό μπορείτε να διαβάσετε και το σχετικό διάλογό μας με τον **κ. Δημ. Κεχρή** από το

Σύλλογο «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΔΕΣΜΟΙ» τον οποίο ευχαριστούμε πολύ για την παρουσίαση της προσπάθειάς μας.

From: Σπύρου Σταμάτης
[mailto:stamatisspyrou@spyrou.eu]
Sent: Saturday, April 08, 2017 1:47 PM
To: ΛΕΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Κύριε Λεκάκη καλό μεσημέρι επειδή σε μία εβδομάδα συγκαλείται η ετήσια τακτική γενική συνέλευση στο σύλλογό μας και επιπλέον είναι στην ολοκλήρωσή του το φ.102 της εφημερίδας μας, μας είναι χρήσιμο η δημοσιοποίηση στοιχείων για την εκπομπή στο Ράδιο 90.1 της 13-2-2017. Εννοώ στοιχείων από εσάς που αν δεν κάνω λάθος μου είπατε τότε πως μένουν στο αρχείο σας. Ακροαματικότητα, παρεμβάσεις, εντυπώσεις. Παρακαλώ πολύ ενημερώστε με σε κάθε περίπτωση. Εμείς ως αποδέκτες έχουμε πολύ καλές κριτικές για την όλη οργάνωση και παρουσίαση της εκπομπής.

Καλό Σαββατοκύριακο και καλή εβδομάδα.
Σταμ. Δ. Σπύρου

Από: ΛΕΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ 10-4-2017
Καλημέρα.

Όπως καταλαβαίνετε ιδιαίτερα στοιχεία δεν μπορώ να σας δώσω καθ' όσον αυτά ανήκουν στην διαχείριση του σταθμού. Αλλά μπορώ να σας πω πως την παρακολούθησαν περίπου 400.000 ακροατές, ενώ έκτοτε στο διαδίκτυο έχει φτάσει τους 600.000.

Όλοι με πολύ καλές κριτικές.

Με εκτίμηση
Γ. Λεκάκης

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΣΑΝ ΔΙΗΓΗΜΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ 1921-22

Κάθε απόγευμα προς το ηλιοβασίλεμα είχε την συνήθεια ο παππούς μου, να πηγαίνει στον καφενέ, όπως συνήθιζε να τον λέει. Θα ήμουν τότε γύρω στα 5 έως 6 χρονών και με μεγάλη μου χαρά τον ακολουθούσα, γνωρίζων εκ των προτέρων ότι μόλις φθάναμε εκεί, θα μου πρόσφερε και εμένα κανένα λουκουμάκι, μαζί με τον καφέ που θα έπινε ο ίδιος. Ξεκινούσαμε από το σπίτι, εκείνος μπροστά με το μπαστούνι πάντοτε και με ένα κομματάκι ψωμί στο χέρι, για να εξευμενίσω ένα μεγάλο μαντρόσκυλο της γειτονιάς και να μας αφήσει να περάσουμε χωρίς γαυγίσματα και χωρίς να τρομάξω εγώ από την τόσο εχθρική του επίθεση και να με προλάβει από αυτού του είδους την λαχτάρα.

Από εκεί και πάνω ο δρόμος ήτο απηλαγμένος από τέτοια ζωντανά. Σιγά, σιγά χαϊρετώντας στο δρόμο περαστικούς ή νοικοκυράδες που κάθονταν στις σκάλες τους κάνοντας γειτονιά, φθάναμε στο μαγαζί του θεϊού Αριστείδη, πρωτότοκου υιού του παππού μου. Τούτο το μαγαζί, μοναδικό στο είδος στο στο χωριό μας και στα γύρω χωριά, ήταν γεμάτο από τις δύο πλευρές του με εμπορεύματα κάθε λογής, πανικά, νήματα, φιλικά, είδη υπόδησης και ενδύσεως και δεν του έλειπε τίποτα σχεδόν από ότι ενθυμούμαι, δηλαδή από είδη γάμων, βαπτίσεων, είδη εμποροραφάδων, μαργαρινών, σχολικά είδη πλάκες, κοντύλια τετράδια, κιμωλίες, τσαγκαράδων, γανωτήδων, ακόμα, μεγάλη κίνηση έκανε σε άλευρα, πίτουρα, είδη κιγκαλερίας, ακόμα είχε και χαρτόσημα, κρασί, λάδια, τυριά, μέλι, ποτά διάφορα και παν ότι σήμερα πωλείται στα τοποθετούσε στην μύτη, έπιανε από το τραπέζι την εφημερίδα και από και και πέρα βασιλεύεα απόλυτη σιγή για να διαβάση ο παππούς. Ακόμα και αν έμπαινε κάποιος να αγοράση κάτι, βλέποντας την ιεροτελεστία της ανάνγωσης, το έλεγε χαμηλοφώνως. Αυτές όλες τις κινήσεις που με τόση ακρίβεια εγένοντο και επαναλαμβάνοντο τακτικά, τις ήξερα απ' έξω, που λέει ο λόγος. Άλλοι μέσα στο μαγαζί δεν υπήρχαν από ωρίς, γιατί οι άνθρωποι ήταν

εργατικοί και δεν είχαν επιστρέψει από τα κτήματα ή και αν είχαν επιστρέψει θα πήγαιναν πιο κάτω που ήταν τα καφενεία στην πλατεία του χωριού. Όσοι ήρχοντο στο μαγαζί ήθελαν κάτι να ψωνίσουν και αμέσως έφευγαν. Όταν τελείωναν αυτοί οι πελάτες δηλαδή, ήρχετο και η δική μας η σειρά. Τότε μας έφερνε και εμάς τον καφέ και το λουκούμι και μας ρωτούσε πως περάσαμε την ημέρα. Εγώ από λόγια δεν έμενα ικανοποιημένος όσο από το λουκούμι. Για την εποχή εκείνη ήταν σπάνια τα παιδιά του χωριού μας

που είχαν τέτοια μεταχείριση να κάθονται στο μαγαζί και να τρώνε λουκούμι. Ένα τέτοιο απόγευμα από τα πολλά και μάλιστα φθινοπωρινό, μια σκιά κύλησε μέσα στο μαγαζί από την πόρτα του δρόμου και σταμάτησε στην άκρη της σκάμνας, έκανε και λίγο σούρσιμο ανακατεμένο με θόρυβο, που έκανε τον παππού να διακόψει το διάβασμα και να στρέψει προς τα εκεί την προσοχή του ατενίζοντας (προς τα εκεί) με περιέργεια τεντώνοντας τα φρύδια προς τα επάνω για να μπορέσει να δη πάνω από τα γυαλιά, βοηθούμενος και από το λιγοστό φως της λάμπας που μόλις είχε ανάψει. Φαίνεται πως είχε αναγνωρίσει αυτόν που μπήκε και είχε κοκαλώσει στην πόρτα. «Εσύ είσαι βρε Γιάννη; Έλα καμήνε παραμέσα να σε δούμε». Έκανε δύο βήματα ακόμα και κάθισε στην άκρη της σκάμνας ακίνητος. Ήταν ο Τσινιάκος. Έτσι τον έλεγαν, λίγο κοντινός συγγενής του παππού και συνομήλικος. Όλη του η ζωή του ανθρώπου αυτού είχε περάσει επάνω στα βουνά κοντά στα γίδια του. Στο χωριό δεν κατέβαινε, παρά μία δυό φορές το χρόνο, ίσως αυτή να ήταν η πρώτη της χρονιάς που κατέβηκε. Ο Κονδυλάκης περιγράφει τον Πατούσα έτσι και εδώ με τα ίδια λόγια θα μπορούσε κανείς να περιγράψει και τον Τσινιάκο. Αν δεν τον καλούσε ο παππούς μου εκεί στην πόρτα θα στεκόταν ακίνητος και ούτε θα έβγαζε άχνα από το στόμα

του. Φορούσε μια λερή φουστανέλα που την έλεγαν πουκαμίσια λίγο πιο κάτω από τα γόνατα, από πάνω κάτι σαν σακάκι, σαν γιλέκο και στην μέση μια φαρδιά πέτινη λουρίδα, στα πόδια τσαρούχια δεμένα με λουριά γύρω στις κνήμες που τα σκέπαζαν χοντρές κάλτσες που τα έλεγαν τσουράπια. Η όλη του η εμφάνιση ήταν κακομοιρασμένη. Εκεί που είχε λουφάξει σαν αγρίμι πάνω στην σκάμνα δεν είχε το θάρρος ή μάλλον την επιπόνηση να κάνει μισή κίνηση προς τα μέσα και να απαλλαγή από τους γάντζους του κανταριού που ήτο κρεμασμένο από πάνω του και κινδύνευε με την παραμικρή κίνηση να του βγάλη τα μάτια.

Για την εποχή εκείνη ήταν άθλος να κατεβής από το βουνό να πας στο μαγαζί και να μιλήσης με τον δάσκαλο, μεγάλο πράγμα και τούτο. «Τι κάνεις ρε Γιάννη, πως πάνε τα γίδια»; «Ε, πως να πάνε δάσκαλε, ζωντανά είναι, φαί θέλουν κάθε μέρα». «Γιάννη δεν μου λες, πως θα πάη ο καιρός εφέτος, θά 'χουμε χειμώνα»; «Τι να ξέρω και εγώ δάσκαλε. Ο Καζαμίας γράφει πως θα περάσουμε βαρυχειμωνιά». «Μωρέ Γιάννη με συμπαθάς δεν σε τρατάρουμε τίποτα». «Φχαριστώ δεν χρειάζεται τίποτα δάσκαλε». «Αριστείδη κάνε ένα καφέ στον Γιάννη», χωρίς φυσικά να τον ρωτήσει τι προτίμηση είχε στον καφέ: άραγε ποιάς καφές να ήταν αυτός που έπινε σε μαγαζί, ασφαλώς οι όλοι του καφέδες θα μετριώνταν στα δάχτυλα του ενός ή των δύο χεριών. Όταν ήρθε ο καφές δεν είδα που τον ήπιε γιατί εμένα ο νους μου είχε καρφώσει σε εκείνη την μαγική λέξη "Καζαμίας". Μήπως είχαμε το θάρρος να ρωτήσουμε όπως ρωτούν τα σημερινά παιδιά, ή να διατυπώσουμε απορία; Προς Θεού. Κατά αρχήν κατάλαβα ότι ήταν βιβλίο εκ του πιο γεγονότος ότι ακουστήκε ότι, έγραφε μέσα. Αλλά τι βιβλίο ήταν αυτό που το είχε εκείνος ο ορεσίβιος αγράμματος άνθρωπος, που δεν το είχε ο παππούς μου που στο κάτω κάτω της γραφής ήταν και διανοούμενος. Εκείνο με έκανε να απορώ και να εξίσταμαι. Κοντολογίς έκανα μέσα μου διάφορες σκέψεις και έδινα και από καμιά λύση στο αίνιγμα αυτό. Θα ήταν φαίνεται ο Καζαμίας κανένα μυστηριώδες βιβλίο, μαγικό γραμμένο από μάγισσες και νεράιδες για τους τσοπάνηδες. Διαφορετικά δεν εξηγείται να το έχει ο Τσινιάκος ο τσοπάνης και να μην το έχει ο δάσκαλος ο διανοούμενος. Οι τσοπάνηδες θα έχουν λοιπόν το προνόμιο, έτσι έβγαλα το συμπέρασμα αυτό και ικανοποιήθηκα. Ούτε σκέψη δεν χωρούσε να ρωτήσω. Αυτά τα μάθαιναν τα παιδιά όταν μεγάλωναν. Οι μικροί δεν έπρεπε να επιφορτίζοντο το μυαλό τους με ανώτερες ιδέες. Από τότε δεν ξανάκουσα αυτή την λέξη από τον παππού μου γιατί τον άλλο χρόνο έφυγε από τη ζωή.

Μεγάλωσα, πήγα στο Δημοτικό και μετά στο Ελληνικό που είχε τρεις τάξεις μετά το τετρατάξιο Δημοτικό. Το σχολείο αυτό ήταν στους Καλημεριάνους μιάμιση ώρα μακριά από το χωριό μας και εκεί επηγαίναμε πεζοπορία κάθε μέρα, βαδίζοντας τον περισσότερο δρόμο όλο μονοπάτια μέσα από ρέματα και νεροφαγώματα και δρομάκια που κάτω τους έχασκαν γκρεμοί. Με βροχές, χιόνια το δρομολόγιο γινόταν τακτικά πρωί και βράδυ, λέγω βράδυ διότι είχαμε και απόγευμα δυό ώρες μάθημα εκτός από Σάββατο, που το περιμέναμε πως και πως να έλθει.

Ένα πρωινό πριν ακόμα βγει ο ήλιος, μόλις είχε χαράξει, φεύγοντας για το σχολείο, εκεί προς τα τελευταία σπίτια, η θεία η Σκλαβούνεα όρθια στην σκάλα της περίμενε να περάσουν τα παιδιά για το σχολείο, και του λόγου μου ο πρώτος αφού την καλημέρισα, με σταμάτησε και μου είπε: «το βράδυ παιδάτσι μου που θα γυρίσης, μου φέρνεις ένα Καζαμιά», και άπλωσε το χέρι της δίνοντάς μου ένα δίφραγκο. Το πήρα με ευγένεια δίνοντάς της την υπόσχεση ότι θα εκτελέσω την παραγγελία της. Προχωρώντας ήλθαν στον νου μου εκείνες οι παλιές σκέψεις και απορίες και ότι ο Καζαμίας είναι βιβλίο που το πουλάνε και στους Καλημεριάνους.

Πότε άραγε θα φθάσω, έλεγα και ξανάελεγα. Κάποτε έφθασα και πήγα κατευθείαν στο μπακάλιο που είχε και σχολικά πράγματα, έδωσα το δίφραγκο και ο μπακάλης κατέβασε από του ράφι έναν Καζαμιά και μου τον έδωσε. Πήρα στα χέρια μου το ξακουστό σύγγραμμα, είδα στο εξώφυλλο εκείνον τον περίφημο αστρολόγο, σαν έναν από τους τρεις μάγους να κοιτάζει τα άστρα από ένα τηλεσκόπιο. Δικαιολόγησα κάπως τον εαυτό μου γιατί αυτό το βιβλιάρaki με το εξώφυλλο είχε κάτι το μαγικό. Μέσα είχε σε κάθε φύλλο τους μήνες και από κάτω τα προγνωστικά για τον καιρό. Ακόμα είχε προβλέψεις για σεισμούς, αρρώστιες, πείνες, ναυαγία, πτώσεις κυβερνήσεων, δολοφονίες κυβερνητών και τόσα άλλα χρήσιμα για κηπουρική, γεωργούς, τσοπάνηδες, δεινδοκαλλιεργητές, μονάχα για δασκάλους δεν είχε τίποτα να πη, γι' αυτό και δεν το αγόραζε ο παππούς μου. Όλη εκείνη την ημέρα το διάβαζα αγχώτατα, έως ότου το βράδυ που γύρισα το παρέδωσα και για τον κόπο μου η θεία η Σκλαβούνεα μου έδωσε ένα κυδώνι που το έφαγα έτσι όπως ήταν μέχρι να πάω στο σπίτι, με λίγες δαγκωματίες.

Όταν αργότερα οικονομήσα και εγώ ένα δίφραγκο αγόρασα τον περίφημο Καζαμιά. Το πρώτο εξωσχολικό βιβλίο για περαιτέρω επιμόρφωση.

ΧΑΛΚΙΣ 15/3/85
Έγγραφον εν εξώ Παναγίτσα
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΑΝΟΣ
ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΝ ΣΥΝΤΑΞΕΙ
από το έτος 1975

ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ

Παίρνοντας αφορμή από μία φωτογραφία της εφημερίδας του Συλλόγου με τον τίτλο **ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ** στην οποία εμφανίζονται κατά σειρά **ο Γιάννης Χρυσόγης, ο Τάσος Λύκος, ο Σούλης Καλαμπαλίκης** και ο **Ιωάννης Κοντός** με τα πηλίκια του Γυμνασίου Κονιστρών μου έφερε στο νου μου αλησμόνητες μνήμες από τα μαθητικά μου χρόνια και πήρα την απόφαση με μεγάλη συγκίνηση να περιγράψω τον αγώνα, την ταλαιπωρία και τις θυσίες που κάναμε για να σπουδάσουμε και να μάθουμε γράμματα. Οι μαθητές και οι μαθήτριες του χωριού διαβαίναμε πεζοί μέσα από τις συμπληγάδες της διαδρομής Ανδρονιάνοι-Γυμνάσιο Κονιστρών και της επιστροφής Γυμνάσιο Κονιστρών-Ανδρονιάνοι.

Η διαδρομή από το χωριό μέχρι το Γυμνάσιο Κονιστρών ήταν μακρινή [περίπου 9 χιλιόμετρα] κουραστική και δύσκολη ειδικά το τμήμα από το Λιβαδάκι την θέση Βουναλάκι, κατεβαίναμε στο ποτάμι στις Κόκκινες, περνούσαμε το γεφυράκι και ανηφορίζαμε το κακοτράχαλο μονοπάτι που οδηγούσε στο χωματόδρομο που είχε κατασκευασθεί για την σύνδεση του χωριού με τους Ταξιάρχες [Κακολίρη].

Την διαδρομή την κάναμε σχεδόν καθημερινά με τα πόδια μια το πρωί για να πάμε στο Γυμνάσιο Κονιστρών και μια το μεσημέρι για την επιστροφή στο Χωριό. Το μάθημα άρχιζε στις οκτώ το πρωί και έπρεπε αυτή την ώρα να είμαστε στο Γυμνάσιο.

Η συγκέντρωση για το ξεκίνημα γινόταν στις επτά η ώρα το πρωί στο λόφο Βουναλάκι στο Λιβαδάκι έξω από το χωριό. Αφού συγκεντρωνόμαστε όλοι οι μαθητές ξεκινούσαμε την διαδρομή σχεδόν τρέχοντας για να είμαστε έγκαιρα στην ώρα της προσευχής.

Στη διαδρομή για να περάσει η ώρα συζητούσαμε για μαθήματα αν είχαμε διαβάσει, αλλά κυρίως η συζήτηση γινόταν για το ποδόσφαιρο και ο καθένας υποστήριζε και εξυμνούσε την ομάδα του. Καμιά φορά η συζήτηση γινόταν έντονη και μερικές φορές κατέληγε σε λογομαχία μέχρι και τσακωμό αλλά με την επέμβαση των ψυχραιμοτέρων έπαιρνε τέλος. Φτάναμε έγκαιρα στην ώρα μας και παρακολουθούσαμε τα μαθήματά μας.

Μετά από πέντε με έξι ώρες μάθημα που κάναμε στο Γυμνάσιο παίρναμε τον δύσκολο δρόμο της επιστροφής πάλι με τα πόδια.

Πράγματι ο δρόμος της επιστροφής ήταν πολύ κουραστικός γιατί ήμασταν κουρασμένοι από τα μαθήματα και νηστικοί με μόνο κανένα κουλούρι ή λίγα στραγάλια που τρώγαμε στα διαλείμματα.

Ξεκινούσαμε το μεσημέρι κατά τις μιάμιση με δύο παρά από τις Κονίστρες και δρόμο-δρόμο φτάνοντας στο χωριό Γιάννηδες παίρναμε τον δρόμο αριστερά προς τους Ταξιάρχες και φτάναμε στο φούρνο της Κλειώς μια καλοσυνάτη και χαμογελαστή κυρία και αγοράζαμε λίγο ψωμί για να ξεγελάσουμε την πείνα μας,

μέχρι να φτάσουμε στο σπίτι μας να φάμε το ζεστό φαγητό της μανούλας μας.

Αφού παίρναμε το ψωμί συνεχίζαμε το δρόμο μας και φθάνοντας λίγο πιο έξω από το χωριό Ταξιάρχες, καθόμασσε στην άκρη του δρόμου για να ξεκουραστούμε λίγο και για να φάμε το ψωμί που είχαμε αγοράσει.

Αφού τελειώναμε το κολατόπι μας [σκέτο ψωμί] συνεχίζαμε το δρόμο μας παίρνοντας το μονοπάτι που περνάει από την Αγία Τριάδα και φθάνει μέχρι το άλλο μονοπάτι πάνω από το ποτάμι Κόκκινες φθάναμε και κάναμε μία στάση λίγο πριν το γεφυράκι για να ξεκουραστούμε λίγο γιατί μετά άρχιζε το πιο δύσκολο κομμάτι της διαδρομής. Έπρεπε να ανέβουμε την ανηφόρα από Κόκκινες μέχρι τους πρόποδες του άλλου λόφου μέχρι την κορυφή στο Βουναλάκι και από το Βουναλάκι μέχρι την είσοδο του χωριού στο Δημοτικό Σχολείο και από εκεί ο καθένας έπαιρνε το δρόμο για το σπίτι του, άλλος για Βλαχιάνους, άλλος για Λουκανιάνους, άλλος για Κωτσάνους και άλλος για Λεβιάνους.

Η διαδρομή μας για να σπουδάσουμε και να μάθουμε γράμματα ήταν δύσκολη και κουραστική διότι την κάναμε καθημερινά πρωί-μεσημέρι ακόμη και με αντίξοες καιρικές συνθήκες [βροχή, αέρας, χιόνι, χαλάζι και παγωνιά] και γινόταν ακόμη πιο δύσκολη διότι δεν είχαμε τα απαραίτητα εφόδια [μπρέλα, αδιάβροχο, μπουφάν και κατάλληλα υποδήματα] για να αντιμετωπίσουμε τα αντίξοα καιρικά φαινόμενα. Πολλές φορές μας έπιανε η βροχή στα μέσα της διαδρομής και μέχρι να φθάσουμε στο Γυμνάσιο είμαστε μούσκεμα και οι καθηγητές μας κατά την διάρκεια του μαθήματος μας έβαζαν κοντά στην σόμπα για να στεγνώσουμε για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε τα μαθήματά μας. Άλλες φορές πάλι κατά την επιστροφή μας στο Χωριό, μας έπιανε τότε βροχή, τότε νερόχιονο ακόμη και χιόνι και μέχρι να φθάσουμε στο Χωριό κοκκάλωναν τα χέρια μας. Πολλές φορές κάναμε ωτο-στοπ σε διερχόμενα αυτοκίνητα αλλά κανείς δεν σταματούσε να μας πάρει παρ' όλο που έβρεχε και είμασταν μούσκεμα. Μόνο ένας γιατρός ο κ. Ντέγιανς παρ' όλο που είχε ένα μικρό ΙΧ αυτοκίνητο μας έβαζε μέσα πέντε με έξι παιδιά και μας πήγαινε στο Χωριό.

Συγκοινωνία στο Χωριό υπήρχε ένα λεωφορείο που έκανε το δρομολόγιο Χωριό-Κύμη και επιστροφή. Σχεδόν όλα τα παιδιά από το Χωριό πηγαίναμε στο Γυμνάσιο Κονιστρών. Όταν ο καιρός ήταν βροχερός πηγαίναμε με το λεωφορείο του Χωριού μέχρι του Κώτσου και από εκεί με το λεωφορείο που ερχόταν από Κύμη πηγαίναμε στις Κονίστρες. Το μεσημέρι που σχολάζαμε πολλές φορές δεν προλαβαίναμε το λεωφορείο του Χωριού και αναγκαστικά επιστρέφαμε στο Χωριό με τα πόδια όλοι μαζί μαθητές, μαθητρίες.

Από την δύσκολη διαδρομή από τις Κόκκινες πηγαίναμε μόνο τα αγόρια.

Θα ήθελα να αναφέρω δύο περιστατικά από τα πολλά που έγιναν κατά τις διαδρομές μας από το Χωριό προς το Γυμνάσιο και αντιστρόφως.

Ήταν Δευτέρα και κατά την επιστροφή μας από το Γυμνάσιο προς το Χωριό είχαμε κάνει την πρώτη μας στάση για ξεκούραση στο γνωστό σημείο λίγο πιο έξω από το Κακολίρη και συζητούσαμε για τα αποτελέσματα των ποδοσφαιρικών αγώνων της Κυριακής.

Πάνω στη συζήτηση άρχισε λογομαχία μεταξύ Ολυμπιακών και Παναθηναϊκών η οποία έγινε πιο έντονη με αποτέλεσμα να ξεσπάσει καβγάς με χειροδικίες και χτυπήματα. Όταν ηρέμησαν τα πράγματα το τοπίο έμοιαζε βομβαρδισμένο, βλέποντας από εδώ και από εκεί σκορπισμένα βιβλία, τσάντες, πηλίκια και ομπρέλες από τους εμπλεκόμενους.

Το δεύτερο περιστατικό ήταν μια ημέρα που επιστρέφαμε πάλι μεσημέρι στο Χωριό και είχαμε κάνει την δεύτερη στάση για ξεκούραση στο μονοπάτι λίγο μετά το εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας, ένας από την παρέα είχε πάει πιο πέρα και κατακυλούσε στον γκρεμό μεγάλους βράχους που είχαν πέσει από την διάνοιξη του δρόμου και όπως κατακυλούσαν παρέσερναν πέτρες, κλαδιά, έκαναν δυνατό θόρυβο. Τότε ακούστηκε μια δυνατή φωνή "ΑΚΟΥΣΤΕ ΩΡΑΙΟ ΘΕΑΜΑ". Πιστεύω με την περιγραφή μου οι παλαιότεροι να θυμούνται και οι νεότεροι να μαθαίνουν πως η μάθηση θέλει κόπους, θυσίες και αγώνες.

Αναφέρω παρακάτω τα ονόματα των μαθητών του οδοιπορικού της μάθησης,

ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗΣ ΣΟΥΛΗΣ
ΚΟΝΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΛΥΚΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΧΡΥΣΑΓΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΧΡΥΣΑΓΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΟΝΤΟΣ ΜΗΝΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΠΑΣ
ΚΩΤΣΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΣΑΡΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΛΥΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΠΕΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΠΕΛΙΑΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ
ΤΣΟΜΑΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΠΕΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΥΛΗΣ
ΛΑΓΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΛΑΓΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΤΣΟΜΑΚΑ ΣΟΦΙΑ
ΜΠΕΛΙΑ ΖΩΗ
ΜΠΕΛΙΑ ΕΛΕΝΗ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΜΑΡΙΑ

[της Θαλασσίνας]
[του Μάρκη]
[του Χρυσοδόντη]
[του Κουροβάσιλου]
[του Φράγκου]
[του Βλάση]
[του Μπόνου]
[του Μπόνου]
[του Δάσκαλου]
[του Παπιά]
[του Χαψί]
[του Γραμματέα]
[του Χρυσοδόντη]
[της Νιός]
[του Μητσαλέκου]
[της Νιός]

[του Μιχαλάκη]

[του Μιχαλάκη]
[του Κωστάκη]
[του Σαραμαλέκου]

Ζητώ συγγώμη αν έχασα κάποιον. Ένα μεγάλο ευχαριστώ και συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Συλλόγου για την προσπάθεια που κάνει.

ΝΙΚΟΣ ΛΑΓΟΣ Μάρτης 2017

